

Syriens minoriteter

Del 1: Alawiter

Om rapporten

Denna rapport är skriven i enlighet med [EU:s allmänna riktlinjer för framtagande av landinformation \(2008\)](#). Den är en opartisk presentation av tillförlitlig och relevant landinformation avsedd för handläggning av migrationsärenden.

Rapporten bygger på noggrant utvalda informationskällor. Alla källor refereras med undantag för beskrivningar av allmänna förhållanden, vilket i så fall anges. För att få en så fullständig bild som möjligt bör rapporten inte användas exklusivt som underlag i samband med avgörandet av ett enskilt ärende utan tillsammans med andra källor.

Informationen i rapporten återspeglar inte Migrationsverkets officiella ståndpunkt i en viss fråga och Lifos har ingen avsikt att genom rapporten göra politiska eller rättsliga ställningstaganden.

Temarapport: Syriens minoriteter, del 1: alawiter

2017-03-15, version 1.0

Lifos – Center för landinformation och landanalys inom migrationsområdet

© Migrationsverket (Swedish Migration Agency), 2017

Publikationen kan laddas ner från <http://lifos.migrationsverket.se>

Innehåll

English summary.....	4
1. Introduktion.....	4
2. Ursprung och trosföreställningar.....	5
2.1. De shiitiska imamerna	5
2.2. Ursprunget till den alawitiska förgreningen	6
2.3. Centrala teologiska element	6
2.4. Förhållandet till islam.....	7
3. Relationen till makten	9
3.1. Modern historia	9
3.2. Samtida dominans av maktstrukturerna	10
4. Geografisk utbredning.....	10
5. Intern organisation/differentiering: klansystemet	12
6. Alawiterna och den syriska konflikten.....	14
6.1. Politisk positionering.....	14
6.1.1. Regimkritiska tendenser.....	14
6.1.2. Tilltagande rädsla och uppslutning bakom regimen	15
6.2. Utsatthetsperspektivet	17
6.2.1. Rapporterad anti-alawitisk retorik	17
6.2.2. Rapporter om attacker med sekteristiska förtecken	18
6.3. Förövarperspektivet.....	21
6.3.1. Armé och säkerhetsapparat	21
6.3.2. Regimlojala miliser	22
7. Källförteckning	25

English summary

The present report first outlines – whilst taking due note of the risks of overstated generalizations – the historic background and theological outlook of the Alawi community, specifically its changing relation to mainstream (shia) islam. Subsequent sections consider the community's internal organization (clan structure) and its domination of state structures. The final chapter describes the situation of Syria's Alawites in the current armed conflict, both in terms of participation/responsibility and vulnerability.

1. Introduktion

Föreliggande rapport beskriver den alawitiska minoriteten i Syrien utifrån ett antal perspektiv – centrala trosföreställningar och relation till (shiitisk) islam; klanstruktur; inflytande över statsapparaten och belägenhet i samband med nuvarande konflikt. Rapportens utgångspunkt och fokus – en viss gruppens etniska eller religiösa identitet – medför ett antal **risker** att förhålla sig till. Gruppens *homogenitet* riskerar exempelvis att överskattas, liksom identitetens *stabilitet* över tid.¹ *Självuppfattad* och *tillskriven* identitet riskerar att sammanblandas, och man riskerar att framhäva *en viss* identitet på bekostnad av andra (klass, kön osv.).² Det finns även en risk att i grunden *politiska* fenomen beskrivs som ”sektaristiska” och/eller ”etniska” – och att man därigenom ytterst bidrar till de stereotyper som konflikten delvis bygger på.³ Genom medvetenhet om dessa risker kan de emellertid reduceras, och vägas upp av behovet att också beskriva, i *generella* ordalag, den alawitiska gruppens bakgrund och situation.

---

¹ “Alawi identity is not static and contemporary events affect how it is constructed. This is the case in the role of the regime and its policies towards Alawis and Sunnis, but also contemporary events in Syria and the wider region either weaken or exacerbate [identity] issues”, Torstein Schjøtz Worren, *Fear and Resistance. The Construction of Alawi Identity in Syria*, University of Oslo, februari 2007, s. 82, [länk](#)

² “Syrians, like most people, have multiple layers of identities. That some at times are motivated by sect, others by nation, and some by region, ideology, tribe and class should therefore not surprise us, but the varying degrees of sectarianism perhaps reflect the particularly fuzzy nature of Syria's identity development.”, Christopher Phillips, “Sectarianism and Conflict in Syria”, *Third World Quarterly*, vol. 36, nr. 2, mars 2015

³ “The demonization to which the Alawites are subjected in the war in Syria takes pernicious forms. For instance, it is not rare to find very serious Western publications commenting the war in Syria from the angle of a Sunni/Alawite conflict while the Syrian conflict is essentially political, ideological, geo-strategic /.../ Accusing the Alawites of being at war against the Sunnis and vice-versa reinforces distrust between these two communities.”, UNHRC, *Written statement submitted by the International Federation for the Protection of the Rights of Ethnic, Religious, Linguistic & Other Minorities, a non-governmental organization on the roster*, A/HRC/30/NGO/33, 2015-09-03, s. 2f, [länk](#); Elizabeth Shakman Hurd, *The Dangerous Illusion of an Alawite Regime*, The Boston Review, 2013-06-11, [länk](#); Aziz Nakkash, *The Alawite Dilemma in Homs. Survival, Solidarity and the Making of a Community*, Friedrich Ebert Stiftung, mars 2013, s. 1, [länk](#)

Med dessa förbehåll i minnet kan inledningsvis konstateras att Syriens alawiter bedöms utgöra en dryg tiondel av landets befolkning, och är därmed dess största minoritet. Termen ”alawit” kan åsyfta såväl en etnisk, kulturell identitet som en religiös inriktning m.m.⁴, men i denna rapport avses en sammantagen etnisk-religiös (”sektaristisk”) identitet. **Språkligt och kulturellt** uppfattar sig, och uppfattas, alawiterna som araber. Utifrån sina trosföreställningar brukar gruppen beskrivas som heterodox, eklektisk och esoterisk, med vilket menas att man avviker från en dominerande, etablerad religiös doktrin, att man lånar drag från olika trosinriktningar och att läran är hemlig/fördold, dvs. reserverad för de initierade. Den alawitiska identiteten har dock även en tydlig **politisk** dimension utöver den kulturella. Denna minoritets starka inflytande inom statsapparaten i modern tid – inte minst inom armé, säkerhetstjänst och milisväsende – aktualiserar naturligtvis **ansvarsfrågan**, men också frågan om **utsatthet** eftersom alawiterna *som grupp* uppfattas som lojal med regimen och således associeras med (och riskerar repressalier för) dess våld.⁵

2. Ursprung och trosföreställningar

2.1. De shiitiska imamerna⁶

För att beskriva alawiternas historia och tro behöver man först säga ett par ord om shiitisk islam, inom vilken **Ali** – profet Muhammads kusin och fosterbror – intar en central roll. Enligt den shiitiska uppfattningen var Ali avsedd att föra islam vidare efter profetens död (till skillnad från sunniter som ser Abu Bakr som Muhammads rättmätige efterföljare som ledare för muslimerna). Därmed betraktas Ali som den förste i raden av ett förbestämt antal imamer. När Ali mördades övergick denna roll enligt shiitisk teologi till hans son Hasan, och efter Hasan till dennes bror Husayn. Husayn dog martyrdöden i samband med slaget i Karbala, varefter dennes son Zayn al-Abidin axlade rollen. Tvister kopplade till successionen av imamer har emellertid gett upphov till olika shiitiska grupperingar. De så kallade zayditerna (som idag främst återfinns i Jemen) tar fasta på den fjärde kalifens son, Zayn ibn Ali, som de alltså betraktar som den rättmätige femte – och sista – imamen (varför de också kallas ”**femshia**”). En annan grupp utgörs av ismailiterna, som anser att Ismail ibn Ja’far utgör den sjunde imamen, varför de även kallas ”**sjushia**”. Ismailiterna har i sin tur indelats i olika inriktningar, däribland nizariter och druser. Den klart största gruppen shiitier (dominerande i Iran, Irak m. m.) är imamiterna, eller ”**tolvshia**”

⁴ “The term ‘Alawi’ [may] refer not simply to an ethnic identity or a religious ideology, but also to a territory, a politico-economic system, a wide-ranging cultural repertoire, and a history”, Richard, T. Antoun, “Ethnicity, Clientship, and Class: Their Changing Meaning”, s. 10, i Richard T. Antoun och Donald Quataert (red.), *Syria: Society, Culture, and Polity*, State University of New York Press, 1991

⁵ För kortfattade introduktioner till alawiterna och gruppens roll i det syriska samhället, se Utrikespolitiska Institutet, *Landguiden, Syrien*, [länk](#) eller Reva Bhalla, *Making Sense of the Syrian Crisis*, Stratfor, 2011-05-05, [länk](#)

⁶ Stycket utgår ifrån David Thurffjell, ”Tidig shiitisk islam”, i Susanne Olsson och Simon Sorgenfrei (red.), *Islam – en religionsvetenskaplig introduktion*, Liber, 2015

(även kallade *Ja'afari*). Inom denna inriktning uppfattas den tolfte imamen, Muhammad al-Mahdi, som den sista. Al-Mahdi betraktas som en frälsarfigur – denne imam lever i världen som fördold, men förväntas återkomma på domedagen.

2.2. Ursprunget till den alawitiska förgreningen

Alawiternas ursprung är omtvistat, men en etablerad uppfattning är att gruppen – som länge benämndes nusayrier (en term som numera uppfattas nedsättande) – spårar sitt ursprung till **Muhammad ibn Nusayr**. Denne var verksam i nuvarande Irak under 800-talet där han ska ha stått i kontakt med den elfte imamen, Hasan al-Askari. Efter en uppenbarelse ska Ibn Nusayr gjort öppet anspråk på att utgöra ”porten” (*al-bab*) till den elfte och den (dolde) tolfte imamen, vilket ogillades av dåtidens shiitiska etablissemang och ledde till att Ibn Nusayr uteslöts ur gemenskapen.⁷ Efter denna brytning kom emellertid läran att leva vidare och över tid utveckla sin egen teologiska doktrin. Till följd av förföljelse rörde sig flera av de tidiga nusayrierna – såsom Husayn al-Khasabi – västerut till de nordvästra delarna av nuvarande Syrien. I många avseenden förblev den shiitiska varianten av islam lärans utgångspunkt, men genom seklen kom föreställningar från andra religiösa inriktningar att absorberas in i en **distinkt, eklektisk** – och för utomstående ofta **svårgripbar** – teologisk tradition. Den alawitiska tro och identitet som utvecklas har också, som vi ska se, starkt påverkats av det politiska sammanhang gruppen levt i.

2.3. Centrala teologiska element

Den alawitiska läran är **esoterisk**, dvs. endast den som tillhör gemenskapen får tillgång till dess religiösa sanningar, och även bland dessa finns en uppdelning mellan (i) de religiöst initierade (*al-khassa*) – i synnerhet shejkerna (*shuyukh al-din*) – och (ii) majoriteten icke-initierade alawiter (*al-amma*), vilka alltså inte närmare känner till innehållet i den egna religiösa läran. (Kvinnor initieras till exempel aldrig i de religiösa hemligheterna.) Det esoteriska draget ger läran en dunkel och mystisk karaktär som är svår att beskriva precist utifrån. Det bör även nämnas att det finns olika underinriktningar av alawism, vilka skiljer sig åt utifrån vilken vikt man tillmäter olika religiösa gestalter och koncept.⁸

⁷ Yaron Friedman, *The Nusayrī-‘Alawīs: An Introduction to the Religion, History, and Identity of the History and Identity of the Leading Minority in Syria*, Brill, 2010, Matti Moosa, *Extremist Shiites. The Ghulat Sects*, Syracuse University Press, 1987, 261f., Stefan Winter, *The History of the ‘Alawis. From Medieval Aleppo to the Turkish Republic*, Princeton, 2016, kap. 1

⁸ I allmänhet talas om undergrupperingarna/sekterna *Shamsi*, *Qamari* och *Murshidiyyin*, inom vilka Ali associeras med olika delar av kosmos; *Shamsi* betonar solen, *Qamari* månen, medan man inom förgreningen *Murshidi* följer Sulayman Murshid, en predikant aktiv på 1930-talet. Se Hanna Batatu, “Some Observations on the Social Roots of Syria’s Ruling Military Group and the Causes for its Dominance”, *Middle East Journal*, vol. 35, nr. 3, 1981, s. 334f

Dock kan allmänt sägas att tron kretsar kring Ali, profetens kusin, vilket knyter an till ”vanlig”, tolvshittisk islam. Samtidigt förhöjs Ali och ges gudomlig karaktär (deifieras), vilket föranlett shiiter att avfärda alawiterna som *ghulat* (”extrema”) och fått sunniter att anklaga dem för *shirk* (polyteism).⁹

Förenklat uppfattar man inom alawitisk teologi att Gud uppenbarat sig på jorden åtföljd av två karaktärer; vi har således att göra med tre entiteter: 1) *Ma'ana* (Guds mening och essens) 2) *'ism* (den första emanationen av *Ma'ana*; dess ”slöja”) och 3) *bab* (”porten” till både *'ism* och *Ma'ana*). De tre aspekterna av gudomligheten hänger alltid samman, och genom Ali (*Ma'ana*) uppenbarar sig Gud för sjunde gången, åtföljd av profet Mohammed (*'ism*) och en av dennes följeslagare, Salman al-Farisi (*bab*). Ali, Mohammed och Salman al-Farisi bildar en **treenighet** som enligt vissa påvisar drag av kristna trosföreställningar och därmed understryker alawismens **eklektiska** drag. Efter Ali och dennes åtföljande *'ism* och *bab* uppenbarar sig Gud i form av de shiitiska imamerna. Bland icke-initierade finns även en tro på *al-Khudr*, en frälsargestalt som kan liknas vid Sankt Görän.¹⁰

Ytterligare ett element som indikerar den religiösa eklekticismen är tron på **själavandring**, vilket vissa menar är en influens från hinduism eller buddhism som integrerats i alawismen via persisk tro, medan andra uppfattar det som ett grekiskt arv.¹¹ *Ziyaras*, gravplatser till religiöst betydelsefulla personligheter, vördas och utgör vallfärdsorter. **Det rituella livet** inom alawismen har skiftat över tid, men traditionellt har man inte hållit sig med moskéer och, till skillnad från flertalet andra inriktningar av islam, så har bönen inte utgjort en religiös plikt. Likaså har drickandet av vin varit accepterat (rentav utgjort en del av de religiösa ritualerna). Alawismens esoteriska och eklektiska drag har tidvis föranlett anklagelser om irrlärlighet från företrädare för mer dogmatiska inriktningar av, framförallt, sunniislam. Detta har i sin tur lett till ett periodvis utbrett praktiserande av *taqiyya*, alltså att man som alawit döljer sin tro för en potentiellt intolerant omvärld.¹²

2.4. Förhållandet till islam

Hur alawiter positionerat sig – och karaktäriserats av omgivningen – i förhållande till islam har förändrats över tid, ofta i samspel med skiftande politiska strömmar. Ett par historiska nedslag illustrerar detta.

⁹ Martin Kramer, “Syria’s Alawis and Shi’ism”, i Martin Kramer (red.), *Shi’ism, Resistance, and Revolution*, Westview Press, 1987

¹⁰ Yaron Friedman, *The Nuṣayrī-‘Alawīs*, kap. 2; Peter Gubser, “Minorities in Power. The Alawites of Syria”, i R.D. McLaurin (red.), *The Political Role of Minority Groups in the Middle East*, Praeger, 1983, s. 20f

¹¹ Aymenn Jawad Al-Tamimi, *The Alawite Religion: Considering Metempsychosis*, 2012, [länk](#)

¹² Patrick Seale, *Asad of Syria. The Struggle for the Middle East*, University of California Press, 1989, s. 8

Under **mamlukernas och ottomanernas** tid av förföljelse, isolering och försök att få nusayrierna att ansluta sig till sunnitisk islam utfärdade teologen Ibn Taymiyya år 1317, efter ett nusayriskt uppror, ett religiöst utlåtande (en *fatwa*) som hästskt förklarade att de var ”mer otrogna än judar och kristna”. Både upproren och förklarandet av nusayrier som icke-muslimer fortsatte fram till slutfasen av det ottomanska väldet.¹³ Under **franskt** styre använde kolonialmakterna den alawitiska separatismen som murbräcka mot sunnimajoritetens nationalism, varför alawiternas kulturella och religiösa *särart* kom att betonas. När alawiterna i ett senare historiskt skede skulle integreras i en sunnidominerad syrisk stat underlättades processen av att muftin i Palestina, i egenskap av sunnimuslimsk auktoritet, istället deklarerade att alawiterna klart och tydligt var *att betrakta som muslimer*. Snart efter Syriens självständighet fick alawiterna egna domstolar, baserade på shiitisk islam – men de shiitiska religiösa auktoriteterna i Iran var motvilliga att erkänna alawiterna som shia utifrån den återkommande föreställningen om extrem dyrkan av Ali.¹⁴

Frågan om alawiternas religiösa tillhörighet och trovärdighet kom i ny dager i samband med **Hafez Assads statskupp** och gruppens gradvisa resa mot maktsfärerna. 1971 blev Hafez den förste alawitiska presidenten och därmed bröts en lång tradition av sunnitiskt styre. I den nya konstitution som presenterades 1973 hade en tidigare artikel tagits bort – den som angav att presidenten skulle vara muslim. Denna justering utlöste omfattande protester, särskilt i Hama och andra sunnidominerade orter, vilket snart föranledde ett beslut om att återinföra formuleringen. Därmed blev det av yttersta politiska vikt att påvisa att Assad, som alawit, var muslim. Åttio alawitiska sheyker samlades därför i ett upprop för att deklarerat att alawismen tillhör tolvshiitisk islam. Detta bekräftades också av den namnkunnige imamen Musa al-Sadr genom en *fatwa*. Presidentens trovärdighet som muslim underströks likaså genom medialiserade moskébesök.¹⁵ Parallellt med ”islamiseringen” av Assad kom dock den i grunden *politiska* oppositionen från sunnimajoriteten att delvis förskjutas till det *religiösa* planet, i form av tilltagande anklagelser om att alawiter inte är muslimer.¹⁶ Dessa föreställningar utgjorde en del av bakgrunden till 1980-talets sunnidominerade **uppror mot regimen**, vilket nådde sin klimax i Hama 1982.¹⁷ Syriens relation med **Iran** och med shiitiska rörelser i **Libanon** (Amal, Hizbollah) har, likaså, tydligt ”knuffat” syriens alawiter i riktning mot shiaislam, delvis för att konsolidera denna – enligt många bedömare i grunden *politiska* – allians.¹⁸ Frågan om alawiternas religiösa

¹³ Aslam Farouk-Alli, ”Sectarianism in Syria: Exploring the Paradoxes of Politics and Religion”, *Journal of Muslim Minority Affairs*, augusti 2014, s. 5f

¹⁴ Kramer, *Syrias Alawis and Shiism*

¹⁵ Seale, *Asad*, s. 173; Farouk-Alli, *Sectarianism in Alawi Syria*, s. 13

¹⁶ Gubser, *Minorities in Power*, s. 44f; Eyal Zisser, ”Hafiz al-Asad Discovers Islam”, *Middle East Quarterly*, vol. 6, nr.1, mars 1999, s. 49-56, [länk](#)

¹⁷ Seale, *Asad*, s. 332f, Aron Lund, *Syrien brinner. Hur revolutionen mot Assad blev ett inbördeskrig*, Silc, 2014, s. 57f, Raphaël Lefèvre, *Ashes of Hama. The Muslim Brotherhood in Syria*, Oxford, 2013, kap. 4-6

¹⁸ Kramer, *Syrias Alawis and Shiism*; Anoushiravan Ehteshami och Raymond Hinnebusch (red.), *Syria and Iran: Middle Powers in a Penetrated Regional System*, Routledge, 1997

tillhörighet och ställning har levt vidare under ytan i det officiellt sekulära, socialistiska Syrien och **återpolitiserats** i samband med nuvarande kris, bland annat i form av att delar av oppositionen framhärdar i beskrivningar av den alawitiska befolkningen – och därmed regimen – som icke-muslimsk (se 6.2.1).

3. Relationen till makten

3.1. Modern historia

Under de **tidiga** (mamlukiska och ottomanska) erorna var alawiterna koncentrerade – och i hög grad isolerade – i bergstrakterna i nuvarande Latakia-provinsen. De styrande gynnade regionens sunnitiska befolkning, och alawiterna var tydligt diskriminerade, exemplifierat i återkommande försök att assimilera gruppen i den sunnitiska-hanafitiska tradition som var förhärskande inom det ottomanska väldet. Alawiterna beskattades hårt och tvingades i många fall sälja kvinnliga familjemedlemmar som tjänare i dåtidens sunnitiska landägarfamiljer i de större städerna. Särbehandlingen och skepsisen från generationer av sunnitiska makthavare hade en samman-svetsande effekt på den alawitiska gemenskapen, en samhörighet som brukar kallas *asabiyya*.¹⁹

I och med den **franska** kolonialmaktens styre uppstod en möjlighet till en förändrad samhällsställning för alawiterna. Fransmännen bedrev en minoritetsorienterad politik som ett sätt att öka sitt eget inflytande och underminera nationalistiska tendenser, vilket alawiter och andra minoriteter gynnades av, på bekostnad av den sunnitiska majoriteten. Detta bidrog till politiseringen av den alawitiska identiteten. Fransmännen knöt an till separatistiska strömningar bland alawiterna och tillät skapandet av en separat alawitisk stat i Latakia (1922-36). Samtidigt rekryterades alawiter i oproportionerligt hög utsträckning till kolonialmaktens nyskapade hjälparmé (*Les Troupes Spéciales*).²⁰ Under denna period skiftade benämningen från nusayrier till alawiter; det senare uttrycket understryker kopplingen till Ali och därigenom till islam i stort.

I och med **självständigheten** 1946 integrerades staten Latakia i Syrien, som åter stod under sunnitiskt styre. Såväl armén som det nybildade Baathpartiet fortsatte dock att rymma stora antal alawiter, och båda institutionerna kom att fungera som verktyg för att ta makten över statsapparaten genom 1960- och 70-talets **kupper**. Hafez Assads maktövertagande öppnade dörrarna för många alawiter som flyttade in mot städerna, gjorde karriär i den expanderande, sekulära statsapparaten, inom armé och säkerhetsapparat och inom det politiskt allenahärskande Baathpartiet – ”the Ba’th party, the army

¹⁹ Batatu, “Some Observations”, s. 334f; avseende *asabiyya*, se Mordechai Nisan, *Minorities in the Middle East. A History of Struggle and Self-Expression*, McFarland, 2002, s. 124f

²⁰ Se t.ex. Daniel Pipes, "The Alawi Capture of Power in Syria", *Middle Eastern Studies*, vol. 25, nr. 4, 1989, [länk](#)

and the Alawis rose in tandem”.²¹ På detta sätt kom en traditionellt diskriminerad, landsbygdsbaserad minoritet att lyftas till att inneha merparten av statens nyckelfunktioner.²²

3.2. Samtida dominans av maktstrukturerna

Arvet från det senare 1900-talets alawitiska urbanisering och inträde i statsorganen lever vidare idag. Cirka 80% av syriens alawiter arbetar inom staten.²³ Tittar man specifikt på **försvarsmakt och säkerhetsapparat** så innehas lejonparten av de högre positionerna av alawiter (jfr 6.3), vilket har lett till ett utbrett missnöje – och relativt sett fler avhopp – bland styrkornas sunniter.²⁴ Medlemmar av framstående alawitiska familjer – utöver Assadfamiljen själv kan särskilt Makhlof, Kheir Bek, Haydar, Kanaan, Khouli, Mohanna, Umran, Jadid, Duba och Mualla nämnas – återfinns regelbundet på strategiska poster inom säkerhetsapparaten (jfr kap. 5). Dessa familjer har ofta även starka roller inom syriskt näringsliv och, på senare tid, inte sällan kopplingar till allehanda regimlojala miliser.

Samtidigt bör man vara försiktig med att dra alltför långtgående slutsatser; det faktum att Syrien sedan ett halvsekel i praktiken ”styrts av alawiter” innebär inte att ”alawiterna styr landet”²⁵ – det är en **begränsad del** av den alawitiska minoriteten som tillskansat sig betydelsefulla positioner, företrädesvis dem med kopplingar till Assads egen klan. Att se staten som ”alawitisk” döljer vidare ett komplext **system av koalitioner** och klientrelationer, där minoritetstillhörighet – inte bara alawitisk sådan – utgör ett av många verktyg för att säkra politiskt stöd. Härutöver behövs tillräckligt med acceptans av tillräckligt många i den sunnitiska majoritetsbefolkningen, vilket bland annat skapats genom att ingå allianser med prominenta sunnitiska handelsfamiljer och att framhålla ett antal seniora sunnitiska politiker och militärer.²⁶

4. Geografisk utbredning

Syriens alawiter har av hävd varit bosatta i **Latakias** bergstrakter, kring det berg som följdriktigt kallas *Jibāl al-‘Alawīyin* (även *Jibāl an-Nuṣayriyah*), ”alawiternas berg”.²⁷ Majoriteten bor alltså i Latakia, men från att ha varit en nästan uteslutande rural, bergsbaserad befolkning har alawiter under

²¹ *Ibid.*

²² De klassiska beskrivningarna av denna process utgörs av Seale, *Asad*, och Nikolas van Dam, *The Struggle for Power in Syria. Politics and Society under Asad and the Ba’th Party*, I.B. Tauris, 2011 [1979]

²³ Fabrice Balanche, *The Alawi Community and the Syria Crisis*, Middle East Institute, 2015-05-14, [länk](#)

²⁴ Se Hicham Bou Nassif, “‘Second Class’: The Grievances of Sunni Officers in the Syrian Armed Forces”, *Journal of Strategic Studies*, vol. 38, nr. 5, 2015

²⁵ Aron Lund, *Drömmen om Damaskus*, Silc, 2015, s. 115

²⁶ Se t. ex. Souhail Belhadj, *La Syrie de Bashar al-Asad: Anatomie d’un régime autoritaire*, Belin, 2013

²⁷ För en karta som grovt illustrerar Syriens demografi, se Columbia University/Gulf 2000 Project, *Syria: Ethnic Composition in 2010*, version 34, 2017, [länk](#)

senare decennier rört sig mot regionens kuststäder och utgör idag cirka 50 % av staden Latakias befolkning och 80 % av Tartous. Denna andel har även ökat under konflikten i takt med att många alawitiska familjer sökt sig mot säkerheten i kustområdena från mera våldsutsatta delar av landet.²⁸

1900-talets urbanisering har också lett många familjer österut från *Jibāl al-'Alawīyin* mot landsbygden i östra Hama- och Homsprovinserna. I staden **Homs** finns sedan länge även den militärakademi som utgjort porten till en militär karriär för många. Cirka 25 % av befolkningen är därför alawitisk, särskilt stadens södra och östra delar (Akrama, Wadi al-Dahab, Zahra, Arman, m fl²⁹). Den alawitiska befolkningsandelen har emellertid sjunkit under konflikten i takt med att många sökt sig tillbaka mot kusten/bergen.³⁰

Genom de karriärmöjligheter som öppnades under 1900-talets senare hälft flyttade hundratusentals alawiter till **Damaskus**, där man idag dominerar stadsdelar som Mezzeh 86 och slummen Ish al-Warwar.³¹ Härutöver återfinns många alawiter i officerskvarter som Dahiet al-Assad ("Dahia"³²), liksom i förstäder som Qudssayya som rymmer området Masaken al-Haras, dominerat av officerare i Republikanska Gardet och deras familjer. Som en effekt av konflikten har många – liksom i Homs – flyttat från blandade till mer renodlat alawitiska områden i huvudstaden.³³

Utanför Syriens gränser återfinns alawiter i **Libanon**, främst i staden Tripoli i norr. Hit har konfliktdynamiken i Syrien delvis spillt över och genererat stridigheter mellan alawiter i stadsdelen Jebel Mohsen och den företrädesvis sunnitiska befolkningen i närliggande Bab al-Tabbaneh.³⁴ I **Turkiet** finns en alawitisk population, av historiska skäl koncentrerad i Hatayregionen norr om Latakia (turkiskt territorium sedan 1939, dessförinnan syriskt). På grund av stängda gränser, turkisk assimileringspolitik m.m. så har kopplingen mellan Syriens och Turkiets alawiter försvagats, även om de fått ett visst uppsving under nuvarande kris.³⁵ Gruppen ska inte sammanblandas med Turkiets aleviter.³⁶

²⁸ Fabrice Balanche, *Latakia Is Assad's Achilles Heel*, Washington Institute, 2015-19-23, [länk](#)

²⁹ För en karta, se Nakkash, *The Alawite Dilemma in Homs*, s. 5

³⁰ Fabrice Balanche, *The Alawi Community and the Syria Crisis*, s. 6

³¹ 1947 fanns enligt uppgift endast 300 alawiter boende huvudstaden, vilket 2010 hade ökat till cirka 500 000 (av cirka 5 miljoner invånare totalt); Fabrice Balanche, *Damascus Control Emboldens Assad Nationally*, Washington Institute, 2016-08-02, s. 1, [länk](#)

³² Kheder Khaddour, *Assad's Officer Ghetto: Why the Syrian Army Remains Loyal*, Carnegie MEC, 2015-11-04, [länk](#)

³³ Gabriela Keller, *Sectarian violence triggers Sunni-Alawi segregation in Syria*, IRIN, 2013-06-24, [länk](#)

³⁴ Se Raphaël Lefèvre, *Power Struggles Among the Alawites in Lebanon, part 1-3*, Carnegie Middle East Center, 2014-01-01, [länk](#); Michael Kerr och Craig Larkin (red.), *The Alawis of Syria: War, Faith and Politics in the Levant*, kap. 9, Hurst, 2015

³⁵ Al Monitor, *Syria war sparks Turkish Alawite anxiety*, 2014-02-19, [länk](#); ICG, *Blurring the Borders: Syrian Spillover Risks for Turkey*, 2013-04-30, [länk](#)

³⁶ Förvisso finns både historiska och religiösa beröringspunkter mellan alawiter och aleviter, men grupperna är distinkta. Se IRB (Immigration and Refugee Board of Canada), *Turkey: The difference between the beliefs and practices of Alevis and those of Alawis*

5. Intern organisation/differentiering: klansystemet

Alawiterna är som grupp internt uppdelad på flera sätt: utifrån klan/stam, utifrån social klass, geografisk hemvist, grad av religiös initiering, sekttillhörighet m.m. Inte minst finns en historisk uppdelning mellan familjer från Latakias bergsregioner och kusten väster därom (*sahel*) och inlandsregionerna österut (*dakhel*).³⁷ Att i detalj beskriva samtliga aspekter är inte rimligt i detta sammanhang, utan fokus läggs på den alawitiska klanstrukturen.³⁸

Inledningsvis bör påpekas att klanernas karaktär, betydelse och inbördes relationer inte är statiska: klantillhörighet kan ha stor, begränsad eller ingen betydelse beroende på individ, socialt sammanhang och politisk kontext. En klan kan vidare bryta sig loss ifrån, eller uppgå i, en annan till följd av dispyter eller skiftande politiska förhållanden. Vissa personer är heller inte intresserade av, eller närmare insatta i, klansystemet, vars betydelse utanför bergsområdena tenderat att vara mer begränsad: på detta sätt har urbaniseringen urholkat stamledarnas traditionella auktoritet.³⁹ Vidare betraktas alawiter inom inriktningen *shamsi* av hävd som ”de-tribalized”.⁴⁰ Många alawiter/syrier är idag även obekväma med att öppet tala om klantillhörighet, och betonar snarare andra delar av sin identitet, eller håller sig – i mer officiella sammanhang – till den inkluderande, baathistiska statsideologin, som tydligt nedtonar klantillhörighet.⁴¹

Generellt kan dock följande sägas om den inom-alawitiska klanindelningen, som trots försvagning lever kvar och har fortsatt politisk signifikans. På högsta nivå återfinns lösa **stamkonfederationer** (”tribal confederations”), inom vilka enskilda stammar rymmer. De dominerande alawitiska stamkonfederationerna är de följande fyra.⁴²

- 1) **Kalbiyya**, vilken i sin tur rymmer stammar som Kalbiyya, Rashawana (Rashawneh), Junaydi, Qarahala (Qarahilah), Nawasarah (Nawasireh), Jurud, Bait Muhammad, m fl.
- 2) **Khayatin** (äv. Khayateen), bestående av stammarna Bayt Khayat, Faquwara, Saramta, Amamra, Halabiya, Abadiya m fl.

(Nusayris); *treatment of both groups by authorities (2012-April 2013)*, 2013-04-23, [länk](#); Marianne Aringberg-Laanaatza, "Alevis in Turkey - Alawites in Syria. Similarities and Differences", i Tord Olsson, Elisabeth Özdalga, Catharina Raudvere (red.), *Alevi Identity*, Swedish Research Institute in Istanbul, 1998

³⁷ van Dam, *The Struggle for Power in Syria*, s. 8; Nakkash, *The Alawite Dilemma in Homs*

³⁸ Vad gäller indelningen i sekter med delvis olika religiös inriktning (*Shamsis*, *Qamaris* och *Murshidiyyin*) samt stadierna av religiös initiering, se kap. 2.3

³⁹ Ingmar Karlsson, *Korset och halvmånen: En bok om de religiösa minoriteterna i Mellanöstern*, Wahlström & Widstrand, 1991

⁴⁰ Batatu, *Some observations*, s. 334; jfr. 2.3

⁴¹ Seale, *Asad*, s. 9. För en beskrivning av ”den alawitiska frågan” som offentligt tabu, se Aron Lund, *Drömmen om Damaskus*, s. 103ff

⁴² Se Gubser, *Minorities in Power*, s. 26ff

- 3) **Haddadin** (äv. Haddadun, Haddadeen), som rymmer Bayt Haddad, Shamsin, Mahlaba m fl.
- 4) **Matawirah** (äv. Matawrah), bestående av Matawirah, Numailatiyyah, Jawaharah, Sawarma, Darawsa, Arajana, m fl.

Dessa konfederationer brukar inte ledas eller fungera som sammanhållna entiteter, även om vissa relationer dem emellan varit bestående (Khyatin-konfederationen har till exempel traditionellt varit allierad med Kalbiyya⁴³). Likaså har tillhörighet till en viss konfederation tenderat att ha begränsad social eller politisk betydelse; det är snarare underliggande nivå som är signifikant i samhällslivet.⁴⁴

En enskild **stam** leds av en *muqaddam*, som vanligtvis ärver sin titel – även om man undantagsvis kan meritera sig för rollen – och som beslutar om man skall ingå en allians (*kutla*) med en annan stam. Till en stam hör ofta även en religiös ledare (kallad *sheikh*, eller *rijal al-din*) som utövar moraliskt/socialt inflytande över stammedlemmarna.⁴⁵

Inom de enskilda stammarna ryms **klaner**, eller storfamiljer, vars medlemmar – delvis genom *kutla* – i flera noterbara fall kommit att åtnjuta centrala positioner inom stat och näringsliv. Assadfamiljen själv ska tillhöra klanen Kalbiyya, även om detta delvis är omtvistat.⁴⁶ Bashars mor, Anisa Makhlof, tillhör Haddadin, vilket konsoliderar alliansen mellan Haddadin och Kalbiyya. Som nämnts har Khayatin av hävd varit allierad med Kalbiyya, varför dessa tre anses vara de mest inflytelserika.⁴⁷ Betraktar vi exempelvis säkerhetstjänsterna, officerskåren och centrala organ inom Baathpartiet ser vi att företrädare för klaner inom Kalbiyya är över-representerade (Kheir Bek, Kanaan, Haydar, Fayad, m fl), liksom medlemmar i Haddadin-klaner (Makhlof, Jadid, Amran m fl).⁴⁸

Klanrelationer utgör inte sällan en del av bakgrunden till det mer synliga politiska manövrerandet, utnämningar till nyckelposter osv: att tillhöra en inflytelserik klan kan – alltjämt – facilitera exempelvis en militär karriär, och på samma sätt kan bristande klankontakter innebära en karriärmässig begränsning.⁴⁹

⁴³ Shmuel Bar, *Bashar's Syria, The Regime and its Strategic Worldview*, Comparative Strategy, vol. 25, s. 353–445, 2006, s. 393, [länk](#)

⁴⁴ van Dam, *The Struggle for Power*, s. 124

⁴⁵ *Ibid.*, s. 8; Gubser, *Minorities in Power*, s. 29f

⁴⁶ Enligt vissa tillhör Assadfamiljen snarare Matawirah, mer specifikt Numailatiyyah (se Batatu, *Some Observations*, s. 331, Pipes, *The Alawi Capture of Power*, s. 448, Lefèvre, *Ashes of Hama*, s. 71). Flertalet Syrienkännare anser dock Assadfamiljen tillhöra Kalbiyyaklanen (se van Dam, *The Struggle for Power*, s. 124, Seale, *Asad*, s. 9, m fl) och de flesta följer idag denna senare uppfattning.

⁴⁷ Bar, *Bashar's Syria*, s. 393 samt not 98

⁴⁸ *Ibid.*; Batatu, *Some Observations*, s. 332, Saleem al-Omar, *On the Anniversary of Hafez al-Assad's Death: How He Devided the Alawite Sect*, Atlantic Council, 2016-06-27, [länk](#)

⁴⁹ Nakkash, *The Alawite Dilemma in Homs*, s. 6f

6. Alawiterna och den syriska konflikten

6.1. Politisk positionering

Att ge en heltäckande beskrivning av hur alawiter förhållit sig till den kris som inleddes 2011 låter sig knappast göras, men ett par rapporterade mönster kan nämnas. Som konstaterats är gruppen heterogen, vilket också illustreras av variationen i hur man ställt sig till händelseutvecklingen; vissa har anslutit sig till oppositionen (om än sällan den väpnade), andra försökt förhålla sig neutrala, andra passivt stöttat regimen och ytterligare andra aktivt mobiliserat och förordat hårdare nedslag på oppositionella.⁵⁰

6.1.1. Regimkritiska tendenser

Redan innan nuvarande kris inleddes 2011 rymde den politiska oppositionen ett antal namnkunniga alawiter, som Aref Dalila, Abdelaziz al-Khair, Mazen Darwish m fl.⁵¹ Under oroligheternas inledande år betonade ofta oppositionsrörelserna att det handlade om en fredlig, nationell kamp mot en repressiv och korrupt regim. Protesterna uppfattades alltså som *sekteristiskt inkluderande*, vilket tilltalade vissa – inte minst socioekonomiskt **icke-privilegierade** – alawiter att ta till orda mot regimen. Delvis sammanfaller privilegier och **klantillhörighet** (se kap. 5), så medan klaner associerade med presidentens egen stam Kalbiyya föga förvånande slutit upp bakom regimen har uppslutningen från Khyatin relativt sett varit mindre solid (medlemmar i dess Jadidklan ska exempelvis ha distanserat sig från regimen).⁵² Likaså har alawiter i Homs/Hama (*sahel*) tenderat att vara mer kritiska än mer inflytelserika släkter i och kring Latakias bergsområden (*dakhel*).⁵³

Den lojalitet regimen förväntar sig från den alawitiska befolkningen har satts på prov av intensiv **rekrytering** till militärtjänstgöring och stora antal stupade. Många uppfattar att mer gynnade alawiter kunnat utnyttja sina kontakter för att undvika att skickas till fronten.⁵⁴ Den (faktiska och upplevda) oproportionerliga rekryteringen från alawitiska familjer har således provocerat fram kritiska motreaktioner.⁵⁵ Regimkritiska yttringar

⁵⁰ Neil MacFarquhar, *Assad's Response to Syria Unrest Leaves His Own Sect Divided*, New York Times, 2012-06-09, [länk](#)

⁵¹ Se Emile Hokayem, *Syria's Uprising and the Fracturing of the Levant*, Routledge, 2013, s. 48

⁵² Carl Anthony Wege, *Syria's Loyalist Archipelago*, Fair Observer, 2013-05-07, [länk](#);

Oula A. Alrifai, *Not Alright With Syria's Alawites*, Washington Institute, 2014-12-03, [länk](#)

⁵³ Nakkash, *The Alawite Dilemma in Homs*

⁵⁴ "The talk all over the mountains is that Alawites are being killed in droves, but none of them are called Assad, Makhlof or Shalish" sager till exempel en kritisk alawit, syftandes på tre mera privilegierade klaner; Khaled Yacoub Oweis, *Village cafe shootout spells trouble for Assad*, Reuters, 2012-10-23, [länk](#)

⁵⁵ Se Christopher Kozak, *The Assad Regime Under Stress: Conscription and Protest among Alawite and Minority Populations in Syria*, ISW, 2014-12-15, [länk](#), Ruth Sherlock, *In Syria's war, Alawites pay heavy price for loyalty to Bashar al-Assad*, The Telegraph, 2015-04-07, [länk](#)

har även bottnat i missnöje med **maktfullkomliga regimföreträdare** och **otillräcklig säkerhet** i alawitiska regioner.⁵⁶

6.1.2. Tilltagande rädsla och uppslutning bakom regimen

I takt med att 2011 års inledande motsättningar militariserades tilltog regimens, såväl som oppositionens, **retoriska anspelningar** på etnicitet/religion, i syfte att mobilisera anhängare (jfr 6.2.1). Det ökande våldet tenderade även att uppfattas i sekteristiska termer, på båda sidor. Inte minst tenderade oppositionssidan att förknippa det brutala beteendet hos alawitiskt dominerade militära enheter – *shabiha*, arméns elitenheter osv. (jfr 6.3) – med alawiterna som kollektiv.⁵⁷ Attacker har alltså både **motiverats** och **tolkats** utifrån sekteristiska utgångspunkter.⁵⁸

På detta sätt tycks både den alawitiska minoritetens och den sunnitiska majoritetens agerande under konflikten ha bekräftat respektive befolkningsgrupps tidigare misstänksamhet och farhågor.⁵⁹ De väpnade attackerna kopplas till **tidigare erfarenheter** av sekteristiskt våld under 1980-talet och bekräftar för alawiternas del ett slumrande hot från sunnimajoriteten, vars bitterhet över den alawitiska dominansen av statsapparaten – inte minst dess repressiva säkerhetsorgan – ackumulerats över tid.⁶⁰ Många upplever också att de i egenskap av alawiter **förknippas** med Assads förtryck oavsett eget handlande eller inställning till regimen. Kalkylen för många blir därför att regimens fall skulle innebära ett

⁵⁶ Omar Abdallah, *Assad Support Not Enough to Keep Alawites in Syria*, Syria Deeply, 2015-08-13, [länk](#)

⁵⁷ “With time, the Alawites’ conspicuous role in putting down protests /.../ transformed anti-Alawite feelings – initially latent and largely repressed – into a perilous reality. The regime’s behaviour conformed to the worst anti-Alawite stereotypes. It revived age-old prejudices about the community’s “savagery”. /.../ As repression escalated in recent months, many Syrians have shifted from blaming elements of the regime, to blaming the regime as a whole and, finally, to blaming the Alawite community itself.” ICG, *Uncharted Waters: Thinking Through Syria's Dynamics*, 2011-11-24, s. 2, [länk](#)

⁵⁸ FN varnade exempelvis i slutet av 2012 för konfliktens tilltagande sekteristiska inslag: “The risk of the Syrian conflict devolving from peaceful protests seeking political reform to a confrontation between ethnic and religious groups has been ever present. As battles between Government forces and anti-Government armed groups approach the end of their second year, the conflict has become overtly sectarian in nature. In recent months, there has been a clear shift in how interviewees portray the conflict. In describing the shelling of a village in Latakia governorate by Government forces, one interviewee stressed that the shelling came from positions in ‘Alawite villages’.” OHCHR, *Periodic Update*, 2012-12-20, s. 3, [länk](#)

⁵⁹ “As events were narrated and interpreted through sectarian lenses, these representations quickly turned into reality on the ground, thus giving them credence. Attacks on Sunni mosques, which were the only available public sanctuaries for protesters, were perceived as expressions and proof of the regime’s sectarian bias rather than as attempts to extinguish centers of dissent. On the other side, assassinations of Alawite security officers were interpreted as evidence of the sectarian hatred of the opposition, not as retaliation against the enforcers of a detested regime who had met unarmed protesters with live ammunition. These perceptions affected and shaped public attitudes and behavior on both sides and fueled self-sustaining cycles of mutual recrimination, fear, and violence.” Heilo Wimmen, *Syria's Path From Civic Uprising to Civil War*, Carnegie, 2016-11-22, [länk](#)

⁶⁰ Leon T. Goldsmith, *Cycle of Fear: Syria's Alawites in War and Peace*, Hurst, 2015

existentiellt hot mot den egna gruppen.⁶¹ Känslan av utsatthet har även underblåsts av intryck av sekteristiskt färgat våld i **grannländerna** Irak och Libanon under senare decennier, och detta vålds konsekvenser för minoritetsgrupper. Enligt flertalet rapporter hyser emellertid många alawiter en **kombination** av kritiska uppfattningar om regimen och stöd för densamma, där de senare tendenserna drivs på av en rädsla för statens sammanbrott och ett islamistiskt maktövertagande.⁶² Den sammantagna effekten blir att man som grupp tenderar att sluta upp bakom regimen som **garant** för den egna säkerheten och alawiternas ställning i samhället.⁶³ Enligt många bedömare har regimen länge **spätt på och utnyttjat** denna rädsla för att säkra politisk lojalitet: man har ”skyddat och manipulerat” landets minoriteter.⁶⁴ Annorlunda uttryckt har regimen en ”inbyggd säkerhetsspärr” på så sätt att alawiter och andra minoriteter – som beskrivits ovan – upplever att de är skyddade så länge regimen finns kvar, men räds

⁶¹ “Whether or not they took part in the regime’s acts of brutality, and whether or not they condoned it, a large number of Alawites expect they will pay a heavy price should Bashar be toppled. The security services as they currently exist will be wiped out; the Baath party almost certainly will be outlawed; and purges likely will occur within the bureaucracy. Violent reprisals can be expected against predominantly Alawite neighbourhoods in Damascus and Homs that have been involved in the repression and many Sunnis perceive as the product of a form of internal colonization. In the countryside in central Syria, a number of Alawite villages have been built on land that their (non-Alawite) original owners still claim. Lacking any faith in the future, Alawites are waging a desperate struggle in the present for fear of revisiting their gloomy past.” ICG, *Syria’s Mutating Conflict*, 2012-08-01, s. 27, [länk](#)

⁶² En exemplifiering: “An Alawite employee who lives in Latakia said that Assad is only Alawite in name, and that the situation in the province of Latakia is worse than in the other provinces, noting that the relatives of the president have seized all of the province’s institutions and investments. She pointed to the corruption plaguing some of them, and added that corruption is rampant throughout Syria and that it is not the corruption of one sect, but that of a regime that includes corrupt people from all sects. She argued that Alawites are now paying the price for this. /.../ She fears that the fall of the Assad regime would lead to al-Qaeda controlling the country, and thus lead to its destruction. She says that changing Assad would mean the destruction of the country and lead to an all-out sectarian war. This Alawite woman’s condition applies to most of the Alawites in Syria. They complain about the corruption plaguing the regime and the neglect of Alawite areas. They fear, however, the fundamentalist and Salafist alternative embodied by al-Qaeda and Jabhat al-Nusra, or a rule dominated by the Muslim Brotherhood. According to them, this would lead to the destruction of Syria, their persecution, massacres targeting them and killings and displacement, as is currently happening in some villages in the countryside of Latakia.”, Pascale el-Khoury, *Syria’s Alawites Torn Between Regime, Opposition*, al-Monitor, 2013-08-19, [länk](#)

⁶³ Batatu konstaterade 1981 att ”working for cohesion at the present juncture is the strong fear among Alawis of every rank that dire consequences for all Alawis could ensue from an overthrow or collapse of the existing regime” (s. 336); 1979 skrev van Dam att “given the impression, whether true or false, of being threatened by the Sunni majority, many Alawis [feel] forced to cluster together for self-preservation, fearing the unattractive prospect of political discrimination on a sectarian basis, as /.../ before their rapid emancipation” (s. 97). Dessa observationer är i hög grad är giltiga även idag. För samtida exempel, se Joshua Hersh, *The Dilemma of Syria’s Alawites*, The New Yorker, 2013-10-18, [länk](#); Nir Rosen, *Among the Alawites*, London Review of Books, september 2012, [länk](#); Robert F. Worth, *The Price of Loyalty in Syria*, New York Times, 2013-06-19, [länk](#)

⁶⁴ Jonathan Randal, *Syria’s Threatened Minorities*, New York Times, 2012-05-04, [länk](#)

den situation som skulle uppstå om regimen skulle falla.⁶⁵ Denna oro omvandlas till stöd för det nuvarande styret, men handlar lika mycket om att säkra sin egen trygghet som ett direkt/aktivt politiskt stöd för Assadregimen som sådan.⁶⁶

6.2. Utsatthetsperspektivet

Att slå fast i vilken utsträckning den rapporterade känslan av utsatthet bland många alawiter korresponderar mot faktiska händelser är naturligtvis inte möjligt. Här följer emellertid en rad exempel på anti-alawitiska uttalanden från oppositionella konfliktaktörer och rapporterade incidenter där kopplingen till dessa attityder varit tydlig.

6.2.1. Rapporterad anti-alawitisk retorik

Redan under de första demonstrationerna 2011 ska anti-alawitiska **slagord** ha skanderats på flera håll.⁶⁷ I takt med att de islamistiska inslagen på oppositionssidan successivt blev tydligare tilltog också fördömandena av alawiterna på religiösa grunder.⁶⁸ Den anti-alawitiska retoriken formuleras ofta av inflytelserika, radikala sunnitiska **predikanter/ideologer**, vilka förkastar ”nusayrierna” som muslimer och i vissa fall explicit legitimerar attacker mot alawiterna som grupp. Bland de mer namnkunniga återfinns syriern Adnan al-Arouf, mauretaniern Abul-Mondher al-Chinguetti, kuwaitiern Shafi al-Ajmi och saudier som Abdulaziz al-Shaikh, Abdullah al-Muhaysini och Mohamad al-Arefe.⁶⁹ Egyptiske Yusuf al-Qaradawi och andra har också knutit an till Ibn Taymiyyas tidigare *fatwa* (se kap. 2.4) och därigenom fördömt ”nusayrier som mer otrogna än judar och kristna”.⁷⁰

Denna typ av radikala ideologer fyller också en funktion som spirituella vägledare för **väpnade islamistiska grupper**, och deras uttalanden har därigenom bäring på dessa gruppers beteende. Således har Sami al-Oreidi – länge Jabhat al-Nusras religiösa anförare – agiterat för att utplåna de

⁶⁵ Joshua Landis, citerad i Aron Lund, *Drömmen om Damaskus*, s. 118

⁶⁶ Två belysande citat: "As an Alawi, I don't really care about Bashar al-Assad," says 30-year-old Majed, referring to Syria's president, who is also Alawi. "The only thing that concerns me is security.", Katie Paul, *Syria's Alawite Refuge*, Foreign Affairs, 2012-07-18, [länk](#); "I know that Assad is a thief [who] rules this country by force not by justice, but to abandon him means abandoning ourselves because he is the only one who is capable to lead us in this war.", Aryn Baker, *Syria's Minority Alawites Cling to Assad, Hope for Peace*, Time Magazine, 2013-10-24, [länk](#)

⁶⁷ "Alawis to the grave and Christians to Beirut!" (Balanche, *The Alawi Community and the Syria Crisis*, s. 1), "No Iran, no Hizbollah, we want a Muslim who fears God' [*la iran la hizbullah, bedna muslim yakhaf allah*], a catch-phrase that clearly attacked the regime on religious grounds" (ICG, *Syria's Mutating Conflict*, s. 28), "Exterminate the Alawites!" (ICG, *Syria's Phase of Radicalisation*, 2012-04-10, s. 5, [länk](#)).

⁶⁸ Se t. ex. ICG, *Tentative Jihad: Syria's Fundamentalist Opposition*, 2012-10-12, [länk](#)

⁶⁹ ICG, *Tentative Jihad*, s. 29f; ISW, *Sectarian and Regional Conflict in the Middle East*, juli 2013, s. 14f., [länk](#), Aron Lund, *Syria's Salafi Insurgents: the Rise of the Syrian Islamic Front*, Utrikespolitiska Institutet, mars 2013, s. 21f., [länk](#), Sam Heller, *Abdullah al-Muheisini Weighs in on Killing of Alawite Women and Children*, Jihadology, 2015-05-12, [länk](#)

⁷⁰ Farouk-Alli, *Sectarianism in Alawi Syria*, s. 1

”otrogna nusayrierna”, en retorik som upprepats av gruppens ledare Muhammad al-Jolani. Den senare har även manat till attacker mot alawitiska byar som vedergällning för ryska flygbombningar mot oppositionella områden.⁷¹ Andra ledare för de väpnade grupper har likaså uttalat sig nedsättande och hotfullt om alawiter, exempelvis Zahran Alloush, ledare för Jaish al-Islam/Islamic Front.⁷² Även Ahrar ash-Sham och vissa av de otaliga grupper som associeras med (eller etiketterar sig själva som) ”FSA” har gjort liknande uttalanden.⁷³ Daeshs fientliga inställning till alawiter och andra minoriteter – särskilt heterodoxa muslimska sådana – är väl dokumenterad.⁷⁴

6.2.2. Rapporter om attacker med sektaristiska förtecken

Här följer ett par mönster (snarare än en uttömmande redogörelse) avseende angrepp på alawiter/alawitiska områden under nuvarande konflikt. Till att börja med har ett flertal attacker mot alawitisk civilbefolkning och/eller frihetsberövade alawiter motiverats som **repressalier** för regimen:s attacker. Exempelvis har Daesh offentligt avrättat alawiter som hämnd för regimen:s attacker mot sunnidominerade byar.⁷⁵ Jaish al-Islam ska ha använt frihetsberövade alawitiska civila som mänskliga sköldar mot regimen:s anfall.⁷⁶ Jabhat al-Nusra ska likaså ha attackerat alawitiska byar i Latakia, och avrättat en lokal alawitisk religiös ledare, som vedergällning för regimen:s attacker mot oppositionen kring Damaskus.⁷⁷

Konfliktdynamiken har med andra ord medfört att vissa byar/stadsdelar attackerats utifrån att de **uppfattas som alawitiska och regimvänliga** av lokala väpnade grupper. Vilket av de två motiven som utgör det starkare är ofta svårt att avgöra, eftersom det ena associeras intimt med det andra. Sektaristisk tillhörighet och politisk lojalitet kopplas alltså samman av vissa oppositionella aktörer, som likställer bekämpandet av regimen med bekämpandet av alawiterna som grupp. Överträdelser som vissa alawiter gör

---

⁷¹ Sam Heller, *Al-Qaeda Speaks The Language Of Syrian Sectarianism*, Radio Free Europe, 2016-06-09, [länk](#); Telegraph, *Syria's Nusra Front leader urges wider attacks on Assad's Alawite areas to avenge Russian bombing*, 2015-10-13, [länk](#)

⁷² Joshua Landis, *Zahran Alloush: His Ideology and Beliefs*, Syria Comment, 2013-12-15, [länk](#)

⁷³ Aaron Y. Zelin & Phillip Smyth, *The Vocabulary of Sectarianism*, Washington Institute, 2014-01-29, [länk](#); Guido Steinberg, *Ahrar al-Sham: The "Syrian Taliban"*, SWP (German Institute for International and Security Affairs), maj 2016, s. 2f, [länk](#)

⁷⁴ Alison Meuse, *Syria's Minorities: Caught Between Sword of ISIS and Wrath of Assad*, NPR, 2015-04-18, [länk](#); Al-Monitor, *Alawites prepare as IS, Jabhat al-Nusra close in on regime areas*, 2014-08-26, [länk](#)

⁷⁵ Amnesty, *Rule of Fear: Isis Abuses in Detention in Northern Syria*, 2013-12-19, MDE 24/063/2013, s. 4, [länk](#)

⁷⁶ “Following an air strike on a vegetable market in Duma on 30 October [2015] in which at least 50 civilians were killed, Jaysh al-Islam used metal cages to parade men and women belonging to the Alawite sect through the streets of their stronghold in eastern Ghutah (Rif Damascus). In an attempt to deter further aerial attacks and to send a clear message to the Government, the captured civilians and government soldiers were used as human shields.”, OHCHR, *Report of the Independent International Commission of Inquiry on the Syrian Arab Republic*, A/HRC/31/68, 2016-01-11, s. 15, [länk](#)

⁷⁷ Jennifer Cafarella, *Jabhat al-Nusra in Syria*, ISW, december 2014, s. 26f, [länk](#)

i egenskap av *kombattanter* får med andra ord konsekvenser för synen på *civila* ur samma etniska grupp. Amnesty sammanfattar situationen:

*[T]here have been attacks by armed opposition groups that have targeted members of minorities loyal to or perceived to be loyal to the government, including abductions and summary killings. Some victims of such attacks were perceived to be informers, or collaborators, or members of pro-government militias. In other cases /.../ there has been no suggestion that victims of summary killings or abductions were informers or collaborators and it is highly likely that they were targeted on account of their sectarian identity. In some of these summary killings, the victims may have been abducted and killed by armed opposition groups simply because they belonged to a minority perceived as loyal to President al-Assad and were living in predominantly anti-government areas, making them easily accessible targets. Such killings, along with threats such as those referred to above, have prompted many in these minority communities to flee, either abroad or to areas in Syria where they felt less threatened.*⁷⁸

Andra observatörer drar liknande slutsatser.⁷⁹ Som konkreta exempel har alawitiska kvarter i Homs (Akrama, Nazha, Zahra m.fl.) attackerats med bilbomber och artilleribeskjutning utan att det funnits legitima mål i form av militära objekt i de områden som attackerats – attackerna tycks snarare syfta till att kollektivt bestraffa invånarna i dessa kvarter för regimens handlingar, i kombination med inslag av antipati mot alawiterna som religiös grupp.⁸⁰ Samma mönster har noterats i andra delar av landet.⁸¹ Detta våld har, som nämnts ovan (kap. 4) lett många alawitiska familjer att söka sig från orter som är etniskt blandade eller befinner sig nära oppositionella områden (i Homs, Idlib, Damaskus osv), mot den relativa säkerheten i kustområdena. Grupper som Nusrafronten och Daesh har emellertid också genomfört sporadiska bombdåd riktade mot civila i områden längst kusten, vars syfte

---

⁷⁸ Amnesty, *Syria: Summary killings and other abuses by armed opposition groups*, 2013-03-14, MDE 24/008/2013, s. 3f, [länk](#)

⁷⁹ “Alawis are among the groups most in danger of violent persecution by armed opposition groups due to their perceived association with the Assad regime, although in general minority political allegiances are divided between support and opposition. Alawis /.../ were exposed to several brutal attacks during the year. In February [2014], rebel fighters attacked the village of Maan in Hama province, killing 40 Alawis.”, Minority Rights Group International, *State of the World’s Minorities and Indigenous Peoples 2015*, juli 2015, s. 240f., [länk](#). Avseende attacken i Maan specifikt, se även OHCHR, *Report of the Independent International Commission of Inquiry on the Syrian Arab Republic*, A/HRC/27/60, 2014-08-13, s. 36f, p. 37-38, [länk](#)

⁸⁰ Se exempel och resonemang i HRW, *‘He Didn’t Have to Die’: Indiscriminate Attacks by Opposition Groups in Syria*, 2015-03-15, [länk](#)

⁸¹ “Civilians from communities who are likely to be perceived as supporters of the Government face particular threats from anti-Government armed groups. The targeting of Shia and Alawite communities by armed groups has been recorded in interviews in Damascus, Homs and Dara’a. /.../ Investigations continue into an FSA mortar attack on Mushrefah, an Alawite village in Homs, which appears to have directly targeted the civilian population.” OHCHR, *Oral Update of the Independent International Commission of Inquiry on the Syrian Arab Republic*, A/HRC/22/CP, 2013-03-11, s. 3f., [länk](#)

enligt analytiker varit att elda upp sekteristiska spänningar och att underminera alawiternas stöd för regimen utifrån att den senare inte kan upprätthålla säkerheten i alawitiskt dominerade regioner.⁸²

Rapporter förekommer, vidare, om långt allvarligare behandling av **tillfångatagna** alawiter än andra.⁸³ Det finns även rapporter om hur stupade kombattanter av alawitisk härkomst **skändats**.⁸⁴ Vissa grupper – däribland Daesh – har inte bara behandlat alawiter illa, utan även personer som haft **kopplingar** till alawiter, exempelvis som hyresvärdar – återigen utifrån en blandning av religiösa och politiska utgångspunkter.⁸⁵ Vissa alawitiska **helgedomar** i Syrien har likaså förstörts av väpnade oppositionsgrupper.⁸⁶

Situationen i norra **Libanon** återspeglar den i Syrien.⁸⁷ Rapporter talar således om alawiter i Jabal Mohsen i Tripoli som attackerats av sunnitiska grupperingar ifrån Bab Tabbaneh utifrån en kombination av politiska (dvs. som ”Assad-vänliga”) och religiösa (dvs. som ”avfallingar”) motiv.⁸⁸

---

⁸² Se bl. a. Fabrice Balanche, *The Islamic State Is Targeting Syria's Alawite Heartland – and Russia*, Washington Institute, 2016-05-24, [länk](#)

⁸³ En illustration: “An FSA fighter confirmed that he had been part of a brigade that had captured ‘five Alawites’ on a road into al-Haffa in Latakia in late July, then had interrogated and executed them shortly afterwards. He stated that ‘Sunni captives were kept. Alawites were executed.’”, OHCHR, *Report of the Independent International Commission of Inquiry on the Syrian Arab Republic*, A/HRC/22/59, 2013-02-05, s. 11, [länk](#)

⁸⁴ För ett exempel, se HRW, *Syria: Brigade Fighting in Homs Implicated in Atrocities. Video Appears to Show Commander Mutilating a Corpse*, 2013-05-13, [länk](#)

⁸⁵ Ett exempel: “In mid-August 2014, shortly after seizing Mohassan [Deir-ez-Zour], ISIS forced out a large family who had rented a house from an Alawite man perceived to be connected to the Syrian Government. In confiscating the property and driving the family out, ISIS fighters stated that the landlord was ‘kuffar’ [otrogen/avfalling] and ‘working for the regime’”, OHCHR, A/HRC/28/69, *Report of the Independent International Commission of Inquiry on the Syrian Arab Republic*, 2015-02-05, s. 62, p. 276, [länk](#)

⁸⁶ “Some of the opposition abuses had clear sectarian motivations. For example, in Barouda [Latakia] opposition fighters intentionally damaged an Alawite *maqam* (a site where a religious figure is buried) and appear to have intentionally damaged and dug up the grave of the religious figure buried there as well.” HRW, *You Can Still See Their Blood’. Executions, Indiscriminate Shootings, and Hostage Taking by Opposition Forces in Latakia Countryside*, 2013-10-10, s. 4, [länk](#)

⁸⁷ “Fighters of [Sunni neighborhood] Bab Tebbaneh now see their actions against Alawites as a way to both back Syrian opponents and settle scores with Damascus and its Jabal Mohsen allies. Tellingly, the slogan ‘Jabal Mohsen in exchange of Homs’ spread widely following the Syrian regime onslaught on the latter. Conversely, residents of Jabal Mohsen have tied their fate to that of the regime, wholeheartedly backing Assad and seeing in its potential fall an existential threat to their community, a small and isolated minority. A Jabal Mohsen leader said, ‘the Syrian regime is the protector of minorities in the Middle East. If it falls, you can bid all minorities farewell, including us [Alawites]’”. ICG, *A Precarious Balancing Act: Lebanon and the Syrian Conflict*, 2012-11-22, s. 7, [länk](#)

Härutöver, se t. ex. Lefèvre, *Power Struggles Among the Alawites in Lebanon*, Nasser Charah, *Lebanon’s Tripoli microcosm for Syria conflict*, al-Monitor, 2013-12-12, [länk](#), Reuters, *Suicide attack at Lebanese cafe kills at least seven*, 2015-01-11, [länk](#). För en tillbakablick, se ICG, *New Crisis, Old Demons in Lebanon: The Forgotten Lessons of Bab-Tebbaneh/Jabal Mohsen*, 2010-10-14, [länk](#)

⁸⁸ Se bl. a. HRW, *Lebanon: Sectarian Attacks in Tripoli*, 2013-12-20, [länk](#)

6.3. Förövarperspektivet

6.3.1. Armé och säkerhetsapparat

Som beskrivits finns ett historiskt arv av alawiter som innehavare av mer betydelsefulla positioner inom armé och säkerhetsapparat. Många uppskattningar anger att drygt 80 % av officerskåren utgörs av alawiter, och vitala strukturer – som det Republikanska Gardet, flygvapnet och säkerhetsorgan som Air Force Intelligence – består till större del av alawiter på samtliga nivåer. Ett axplock alawitiska befäl får illustrera dominansen:⁸⁹

- General Mohammed Shoaib Ali Suleiman och general Mohamed Ali Durgham för nominellt befäl över arméns elitstyrkor i form av det **Republikanska Gardet** och den **4:e armédivisionen**; styrkor som i praktiken leds av presidentens bror, Maher al-Assad
- General Ali Abdullah Ayyoub, arméns **generalstabschef**. Av arméns 17 **reguljära divisioner** var det vid oroligheternas utbrott 2011 bara två (division 7 och 10) som leddes av icke-alawitiska generalmajorer, vilket även speglar hur proportionerna sett ut historiskt
- Arméns **specialstyrkor** har byggts upp och traditionellt styrts av alawitiska officerare (general Ali Haydar, general Ali Habib, osv.), en tradition som består i form av nuvarande befäl, Jumah al-Ahmad och Fuad Hammuda
- Säkerhetstjänsten **Air Force Intelligence** och **Political Security Directorate** leds av Jamil Hassan respektive Nazih Hassoun
- Säkerhetstjänsten **General Security Directorate** domineras av gren 251 som leds av en alawitisk officer, Tawfiq Younes; denna gren har traditionellt styrts av medlemmar av de prominenta alawitiska klanerna Kheir Bek och Makhoulf (jfr kap. 5)
- **Military Intelligence Directorate** har präglats av alawitiska officerare som Ghazi Kanaan, Hassan Khalil, Assef Shawkat och Abdul Fatah Qudsayah, samtliga tidigare chefer; den centrala grenen 235 (Palestine Branch) ska numera ledas av Mohammed Makhoulf
- Presidentens särskilda **säkerhetsrådgivare** utgörs av betrodda alawitiska officerare, som Bahjat Suleiman, Ali Douba, Abdul Fatah Qudsayah, Adnan Badr Hassan (samtliga tidigare säkerhetstjänstchefer)
- Enheten med ansvar för presidentens säkerhet, **Presidential Security**, leds av Dhu al-Himma Shalish

Utöver de högre befälhavarna har alawiter intensivt **rekryterats** (jfr not 55) till regimstyrkorna i allmänhet och till dess mer elitbetonade förband i synnerhet, liksom till säkerhetstjänsterna. Lojalitetsförväntningarna på

---

⁸⁹ Se Lifos, *Temarapport: Reguljär och irreguljär syrisk militärtjänst (version 2.0)*, 2015-12-04, s. 5, 8ff, [länk](#) och Lifos, *Temarapport: Syriens säkerhetsapparat (version 1.0)*, 2016-11-10, [länk](#) och referenser i dessa dokument samt Nassif, 'Second Class' och Bar, *Bashar's Syria*

denna grupp är höga, och avhoppen relativt få.⁹⁰ Av dessa skäl utgör alawiter en oproportionerligt stor andel av de regimenheter som kan knytas till överträdelser i samband med pågående konflikt.⁹¹ Alawiternas relativa överrepresentation i enheter involverade i kränkningar och repression underblåser också den avoghet mot gruppen som beskrivits ovan.

6.3.2. Regimlojala miliser

Utöver mobilisering i form av rekrytering till reguljära styrkor har regimen riktat in sig på att aktivera, strukturera och beväpna lokala, irreguljära styrkor som komplement till ordinarie förband – man talar om ”milisifieringen” av regimstyrkorna.⁹² Denna mobilisering har utgått ifrån **lokalsamhällets** förhållanden och resurser, exempelvis återstoden av de reservstyrkor – *Jaish al-Sha'bi*/Folkarmén – som organiserades av Hafez Assad under 1980-talet. Även arbetslöshet och minoriteters oro för att attackeras har utnyttjats i mobiliserande syften. I och med att lokalmiljöns demografiska karaktär präglade de regimlojala miliser som skapats rör det sig ingalunda om ett ”alawitiskt” fenomen.⁹³ Dock har landets minoriteter generellt varit överrepresenterade, och eftersom miliserna är sprungna ur den lokala miljön så har vissa tydlig **alawitisk profil**. Längst kusten kom också de regimnära, kriminella nätverk (benämnda *shabiha*) som länge existerat – dominerade av Assad- och Makhlouf-klanerna – att utnyttjas i organiserandet av miliser, liksom alawitiska släkt- och grannskapsband.⁹⁴

Milisernas brokighet visar sig således i deras sekteristiska komposition, men även i deras **varierande militära förmåga**. Vissa är spontant hopbringade, självstyrande, hemvärnsliknande grupperingar med begränsad (dvs. främst defensiv/lokal) kapacitet, ofta benämnda *lijan* (av *al-Lijan al-Shabiha*, ”Popular Committees”). Andra har kommit att präglas av hög nivå av träning, organisation och beväpning, och opererar jämte elitförband på olika

---

⁹⁰ Rashad al-Kattan, *Decisive Military Defections in Syria: A Case of Wishful Thinking*, War on the Rocks, 2016-09-05, [länk](#). Undantag finns naturligtvis, både bland underofficerare och högre befäl – ett exempel på det senare är Ali Habib Mahmud, tidigare befälhavare för specialstyrkorna, generalstabschef och försvarsminister; Andrew J. Tabler, *Significant Regime Defection in Syria*, Washington Institute, 2013-09-05, [länk](#)

⁹¹ Se t. ex. Christopher Kozak, *“An Army in All Corners”: Assad’s Campaign Strategy in Syria*, ISW, april 2015, [länk](#) för både visualisering (s. 13) och relevant resonemang.

⁹² Aron Lund, *Gangs of Latakia: The Militiafication of the Assad Regime*, Syria Comment, 2013-06-23, [länk](#); Lifos, *Temarapport: Reguljär och irreguljär syrisk militärtjänst*, kap. 3.4

⁹³ [“Pro-Assad militias have been] portrayed as criminal gangs of Alawites. Certainly, minorities did play an outsized role in many such groups, particularly in religiously mixed areas, but the exact composition of the groups varied according to local demographics. In the Sunni-dominated Qusayr area near the Lebanese border, for example, the security agencies relied on certain Greek Orthodox Christian families; in Kurdish-majority Qamishli, on Syriac Christians and members of the Sunni Arab Tai tribe; in the large city of Aleppo, on certain Sunni Arab clans from the suburbs and the surrounding countryside, as well as on Palestinians; and in Sunni-majority Homs City, primarily on Alawites.”, Aron Lund, *Assad’s Broken Base: The Case of Idlib*, Century Foundation, 2016-07-14, [länk](#)

⁹⁴ Se Carter Center, *Syria: Pro-Government Paramilitary Forces*, 2013-11-05, [länk](#)

fronter runtom i landet.⁹⁵ Mångfalden har emellertid tenderat att – likt oppositionens ”FSA” – klumpas ihop under **svepande benämningar** som *shabiha* eller *lijan*.⁹⁶

Om fokus läggs på de delar av milisväsendet som har tydlig alawitisk prägel så återfinns dessa på **lokal nivå** i relevanta regioner, främst i Latakia, där flera av dem står under befäl av medlemmar av Assadklanen.⁹⁷ I alawitiska kvarter i Homs (Wadi al-Dahab, Zahra, Akrama osv.) finns liknande entiteter⁹⁸, liksom i Damaskus (Dahiet al-Assad, Qudssayya).⁹⁹ Som framgår av deras val av symboler framhåller många av dem aktivt sin alawitiska identitet, exempelvis i form av referenser till imam Ali och till alawiternas historiska bergstrakter.

Miliserna anses i allmänhet agera med stor lokal autonomi, trots ambitionen att etablera en samordnande, **nationell** struktur från 2012-13, då *Quwat ad-Difa ‘a al-Watani* (”National Defence Force”, NDF) etableras. NDF-strukturen har icke desto mindre inneburit att fler av de ursprungligen lokala miliserna blivit mer mobila och delvis vävts samman med de reguljära elitförband man opererar med. På nationell nivå har alawiter figurerat på flertalet nyckelpositioner, t.ex. i form av de officerare som beskrivs som NDF:s grundare och övergripande befälhavare.¹⁰⁰ **Regionala** befäl tenderar likaså att vara alawiter.¹⁰¹ De mer **elitbetonade** miliserna har också alawitiska befäl.¹⁰² Flertalet är också **finansierade** av prominenta alawitiska

⁹⁵ För en överblick, se Landinfo, *Temanotat. Syria: Regimelöjale militser*, 2017-01-04, [länk](#). Avseende beväpning, insignier m.m., se Cody Roche, *Assad Regime Militias and Shi’ite Jihadis in the Syrian Civil War*, Bellingcat, 2016-11-30, [länk](#)

⁹⁶ Aron Lund, *Who Are the Pro-Assad Militias?*, Carnegie, 2015-03-02, [länk](#); Aymenn Jawad Al-Tamimi, *Overview of some pro-Assad Militias*, Syria Comment, 2015-09-01, [länk](#)

⁹⁷ Häribland *Liwa Usud al-Hussein* (”Lions of Hussein Brigade”), under Hussein Tawfiq al-Assad och därefter dennes son Hassan al-Assad; *Saraya al-Areen* (”Brigades of the Den”), även kallad *Fawj Abu al-Harith* (”The Abu al-Harith Regiment”), under Yisar al-Assad; *Katibat al-Jabal* (”The Mountain Battalion”) m. fl. Dessa och liknande miliser har porträtterats utförligt av forskaren Aymenn Jawad Al-Tamimi för Syria Comment, se [länk](#)

⁹⁸ Till exempel *Fuhud Homs* (”Leopards of Homs”) och *Kataib al-Jabalawi* (”al-Jabalawi Battalion”) (*ibid.*). För en pedagogisk beskrivning av hur alawitiska kvarter i Homs militariserats under konflikten, se Nakkash, *The Alawite Dilemma in Homs*, s. 9ff

⁹⁹ Carter Center, *Syria: Pro-Government Paramilitary Forces*, s. 9-10; Reuters, *Insight: Minority militias stir fears of sectarian war in Damascus*, 2012-09-07, [länk](#)

¹⁰⁰ General Bassam al-Hassan, brigadgeneral Ghassan Nassour och brigadgeneral Hawash Mohammed, samtliga från det Republikanska Gardet; Kheder Khaddour, *Strength in Weakness: The Syrian Army’s Accidental Resilience*, Carnegie, 2016-03-14, [länk](#)

¹⁰¹ Häribland NDF:s befälhavare i Damascus (Fadi Saqer) och Homs (Saqer Rustom); samma position i Latakia innehades länge av Hilal al-Assad fram till dennes död 2014. Se Kheder Kheddour, *The Syrian Army is Geo-localized*, Carnegie, 2017-02-14, [länk](#);

Mohammad D. [pseudonym], *Who Was Hilal al-Assad?*, Syria Comment, 2014-04-06, [länk](#)

¹⁰² Exempelvis *Qawat al-Nimr*/Tiger Forces under Suheil al-Hassan, *Suqur al-Sahara*/Desert Falcons under Mohammed Jaber och *Fawj Maghawir al-Bahr*/Navy Commandos under den senares bror Ayman Jaber. Fritz Schaap, *Assad’s Control Erodes as Warlords Gain Upper Hand*, Der Spiegel, 2017-03-08, [länk](#); Cody Roche, *Assad Regime Militias*

affärsmän, inte minst Rami Makhlof genom dennes Bustan Association och bröderna Mohammed och Ayman Jaber.¹⁰³

Liksom arméns elitenheter pekas ovan nämnda – och flertalet andra – regimvänliga miliser ut som skyldiga till **omfattande kränkningar** och övergrepp, redan från början av oroligheterna våren 2011¹⁰⁴ via notoriska incidenter som massakern i Houla (Homs) i maj 2012¹⁰⁵ och angreppen i Bayda och Baniyas (Tartous) i maj 2013.¹⁰⁶ Kontinuerlig rapportering påtalar kränkningar som plundringar av erövrade stadsdelar, kidnappningar, upprätthållandet av belägringar, arresteringar och tortyr, våldtäkter, beskjutningar av civila, trakasserier och utpressning i vägspärrar m.m.¹⁰⁷ En vanlig beskrivning är att miliserna utför det ”smutsiga arbete” som regimen inte vill förknippas direkt med eller kan förlita sig på att de reguljära styrkorna utför, samt att miliserna otyglat profiterar på den syrisk krigsekonomin.¹⁰⁸ Eftersom många lokala miliser är otränade och allmänt svårkontrollerade föredrar ofta befolkningen i regimkontrollerade områden den reguljära arméns närvaro.¹⁰⁹

Det ska avslutningsvis nämnas att regimvänliga miliser i allmänhet tenderar att etiketteras som ”shabiha” och – likt de militära elitenheterna och säkerhetstjänsterna – **associeras med alawiterna som kollektiv**, även om de inte nödvändigtvis profilerar sig sekteristiskt och/eller inkluderar rekryter från andra grupper i samhället. Övergreppen *tolkas* med andra ord sekteristiskt av många drabbade/oppositionella, en tendens som också sporras av den tilltagande närvaron av utländska milisstyrkor med påfallande sekteristisk framtoning.¹¹⁰

---

¹⁰³ Kheder Khaddour, *Strength in Weakness*; Sam Dagher, *Assad's Not-So-Secret Weapon: Loyal Syrian Businessmen*, Wall Street Journal, 2013-05-24, [länk](#)

¹⁰⁴ Se t.ex. HRW rapport avseende händelserna i Daraa i mars 2011, där ”shabiha” och säkerhetstjänsterna utpekades som ledande i regimens våld; ”*By all Means Necessary!*” *Individual and Command Responsibility for Crimes against Humanity in Syria*, december 2011, [länk](#)

¹⁰⁵ Se OHCHR, *Report of the independent international commission of inquiry on the Syrian Arab Republic*, A/HRC/21/50, 2012-08-16, s. 41f och Annex IV, [länk](#)

¹⁰⁶ HRW, ”*No One's Left*”. *Summary Executions by Syrian Forces in al-Bayda and Baniyas*, september 2013, [länk](#)

¹⁰⁷ Se bland annat Landinfo, *Temanotat. Syria: Regimelöjale militser*, kap. 5 samt periodiska rapporter från OHCHR/Independent International Commission of Inquiry on the Syrian Arab Republic, [länk](#)

¹⁰⁸ Salwa Amor, *How Bashar al-Assad created the feared shabiha militia: an insider speaks*, Telegraph, 2014-03-23, [länk](#); Schaap, *Assad's Control Erodes*

¹⁰⁹ Landinfo, *Temanotat. Syria: Regimelöjale militser*, s. 15

¹¹⁰ Företrädesvis irakiska, iranska och libanesiska sådana; se *ibid.*, kap 2.9

7. Källförteckning

Tryckta källor

- Antoun, Richard, T., "Ethnicity, Clientship, and Class: Their Changing Meaning", i Antoun, Richard T. och Quataert, Donald (red.), *Syria: Society, Culture, and Polity*, State University of New York Press, 1991
- Aringberg-Laanatza, Marianne, "Alevs in Turkey - Alawites in Syria. Similarities and Differences", i Tord Olsson, Elisabeth Özdalga, Catharina Raudvere (red.), *Alevi Identity*, Swedish Research Institute in Istanbul, 1998
- Batatu, Hanna, "Some Observations on the Social Roots of Syria's Ruling Military Group and the Causes for its Dominance", *Middle East Journal*, vol. 35, nr. 3, 1981
- Belhadj, Souhaïl, *La Syrie de Bashar al-Asad: Anatomie d'un régime autoritaire*, Belin, 2013
- Ehteshami, Anoushiravan och Hinnebusch, Raymond (red.), *Syria and Iran: Middle Powers in a Penetrated Regional System*, Routledge, 1997
- Farouk-Alli, Aslam, "Sectarianism in Syria: Exploring the Paradoxes of Politics and Religion", *Journal of Muslim Minority Affairs*, augusti 2014
- Friedman, Yaron, *The Nuṣayrī- 'Alawīs: An Introduction to the Religion, History, and Identity of the History and Identity of the Leading Minority in Syria*, Brill, 2010
- Goldsmith, Leon T., *Cycle of Fear: Syria's Alawites in War and Peace*, Hurst, 2015
- Gubser, Peter, "Minorities in Power. The Alawites of Syria", i R.D. McLaurin (red.), *The Political Role of Minority Groups in the Middle East*, Praeger, 1983
- Hokayem, Emile, *Syria's Uprising and the Fracturing of the Levant*, Routledge, 2013
- Karlsson, Ingmar, *Korset och halvmånen: En bok om de religiösa minoriteterna i Mellanöstern*, Wahlström & Widstrand, 1991
- Kerr, Michael, och Larkin, Craig (red.), *The Alawis of Syria: War, Faith and Politics in the Levant*, Hurst, 2015
- Kramer, Martin, "Syria's Alawis and Shi'ism", i Martin Kramer (red.), *Shi'ism, Resistance, and Revolution*, Westview Press, 1987
- Lund, Aron, *Drömmen om Damaskus*, Silc, 2015
- Lund, Aron, *Syrien brinner. Hur revolutionen mot Assad blev ett inbördeskrig*, Silc, 2014
- Lefèvre, Raphaël, *Ashes of Hama. The Muslim Brotherhood in Syria*, Oxford, 2013
- Moosa, Matti, *Extremist Shiites. The Ghulat Sects*, Syracuse University Press, 1987
- Nassif, Hicham Bou, "'Second Class': The Grievances of Sunni Officers in the Syrian Armed Forces", *Journal of Strategic Studies*, vol. 38, nr. 5, 2015
- Nisan, Mordechai, *Minorities in the Middle East. A History of Struggle and Self-Expression*, McFarland, 2002
- Phillips, Christopher, "Sectarianism and Conflict in Syria", *Third World Quarterly*, vol. 36, nr. 2, s. 357-376, mars 2015
- Seale, Patrick, *Asad of Syria. The Struggle for the Middle East*, University of California Press, 1989
- Thurfjell, David, "Tidig shiitisk islam", i Susanne Olsson och Simon Sorgenfrei (red.), *Islam – en religionsvetenskaplig introduktion*, Liber, 2015
- van Dam, Nikolas, *The Struggle for Power in Syria. Politics and Society under Asad and the Ba'th Party*, I.B. Tauris, 2011 [1979]

Winter, Stefan, *The History of the 'Alawis. From Medieval Aleppo to the Turkish Republic*, Princeton, 2016

Elektroniska källor

Abdallah, Omar, *Assad Support Not Enough to Keep Alawites in Syria*, Syria Deeply, 2015-08-13, <https://www.newsdeeply.com/syria/articles/2015/08/13/assad-support-not-enough-to-keep-alawites-in-syria>

Alrifai, Oula A., *Not Alright With Syria's Alawites*, Washington Institute, 2014-12-03, <http://www.washingtoninstitute.org/policy-analysis/view/not-alright-with-syrias-alawites>

al-Kattan, Rashad, *Decisive Military Defections in Syria: A Case of Wishful Thinking*, War on the Rocks, 2016-09-05, <https://warontherocks.com/2016/09/decisive-military-defections-in-syria-a-case-of-wishful-thinking/>

Al-Monitor, *Syria war sparks Turkish Alawite anxiety*, 2014-02-19, <http://www.al-monitor.com/pulse/originals/2014/02/turkey-alawite-identity-syria-arab-war.html>

Al-Monitor, *Alawites prepare as IS, Jabhat al-Nusra close in on regime areas*, 2014-08-26,

<http://www.al-monitor.com/pulse/originals/2014/08/syria-jihadist-threat-homs.html>

Al-Omar, Saleem, *On the Anniversary of Hafez al-Assad's Death: How He Divided the Alawite Sect*, Atlantic Council, 2016-06-27,

<http://www.atlanticcouncil.org/blogs/syriasource/on-the-anniversary-of-hafez-al-assad-s-death-how-he-divided-the-alawite-sect>

Al-Tamimi, Aymenn Jawad, *The Alawite Religion: Considering Metempsychosis*, 2012, <http://www.aymennjawad.org/12686/looking-at-alawites>

Al-Tamimi, Aymenn Jawad, *Overview of some pro-Assad Militias*, Syria Comment, 2015-09-01, <http://www.joshualandis.com/blog/overview-of-some-pro-assad-militias/>

Aymenn Jawad Al-Tamimi, *Fawj Maghawir al-Badiya: A Military Intelligence Branch Militia*, Syria Comment, 2016-08-30,

<http://www.aymennjawad.org/19151/fawj-maghawir-al-badiya-a-military-intelligence>

Amnesty, *Rule of Fear: Isis Abuses in Detention in Northern Syria*, 2013-12-19, <http://www.refworld.org/docid/52b2b1ce4.html>

Amnesty, *Syria: Summary killings and other abuses by armed opposition groups*, 2013-03-14,

<http://www.refworld.org/docid/514304f42.html>

Amor, Salwa, *How Bashar al-Assad created the feared shabiha militia: an insider speaks*, Telegraph, 2014-03-23,

<http://www.telegraph.co.uk/news/worldnews/middleeast/syria/10716289/How-Bashar-al-Assad-created-the-feared-shabiha-militia-an-insider-speaks.html>

Baker, Aryn, *Syria's Minority Alawites Cling to Assad, Hope for Peace*, Time Magazine, 2013-10-24, <http://world.time.com/2013/10/24/syrias-minority-alawites-cling-to-assad-hope-for-peace/>

Balanche, Fabrice, *The Alawi Community and the Syria Crisis*, Middle East Institute, 2015-05-14, <http://www.mei.edu/content/map/alawi-community-and-syria-crisis>

Balanche, Fabrice, *Latakia Is Assad's Achilles Heel*, Washington Institute, 2015-19-23, <http://www.washingtoninstitute.org/policy-analysis/view/latakia-is-assads-achilles-heel>

- Balanche, Fabrice, *Damascus Control Emboldens Assad Nationally*, Washington Institute, 2016-08-02, <http://www.washingtoninstitute.org/policy-analysis/view/damascus-control-emboldens-assad-nationally>
- Balanche, Fabrice, *The Islamic State Is Targeting Syria's Alawite Heartland – and Russia*, Washington Institute, 2016-05-24, <http://www.washingtoninstitute.org/policy-analysis/view/the-islamic-state-is-targeting-syrias-alawite-heartland-and-russia>
- Bar, Shmuel, *Bashar's Syria, The Regime and its Strategic Worldview*, Comparative Strategy, vol. 25, s. 353–445, 2006, <https://web.archive.org/web/20110726150821/http://www.herzliyaconference.org/Uploads/2590Bashars.pdf>
- Bhalla, Reva, *Making Sense of the Syrian Crisis*, Stratfor, 2011-05-05, <https://www.stratfor.com/weekly/20110504-making-sense-syrian-crisis>
- Carter Center, *Syria: Pro-Government Paramilitary Forces*, 2013-11-05, https://www.cartercenter.org/resources/pdfs/peace/conflict_resolution/syria-conflict/pro-governmentparamilitaryforces.pdf
- Charah, Nasser, *Lebanon's Tripoli microcosm for Syria conflict*, al-Monitor, 2013-12-12, <http://www.al-monitor.com/pulse/originals/2013/12/lebanon-tripoli-microcosm-syria-war.html>
- Cafarella, Jennifer, *Jabhat al-Nusra in Syria*, ISW, december 2014, <http://www.understandingwar.org/sites/default/files/JN%20Final.pdf>
- Columbia University/Gulf 2000 Project, *Syria: Ethnic Composition in 2010*, version 34, 2017, http://gulf2000.columbia.edu/images/maps/Syria_Ethnic_Detailed_1g.png
- Sam Dagher, *Assad's Not-So-Secret Weapon: Loyal Syrian Businessmen*, Wall Street Journal, 2013-05-24, <https://www.wsj.com/articles/SB10001424127887323528404578453043883699474>
- Heller, Sam, *Al-Qaeda Speaks The Language Of Syrian Sectarianism*, Radio Free Europe, 2016-06-09, <http://www.rferl.org/a/black-flag-syria-islamic-state-al-qaeda-sectarianism-alawites/27788931.html>
- Heller, Sam, *Abdullah al-Muheisini Weighs in on Killing of Alawite Women and Children*, Jihadology, 2015-05-12, <http://jihadology.net/2015/05/12/guest-post-abdullah-al-muheisini-weighs-in-on-killing-of-alawite-women-and-children/>
- Hersh, Joshua, *The Dilemma of Syria's Alawites*, The New Yorker, 2013-10-18, <http://www.newyorker.com/news/news-desk/the-dilemma-of-syrias-alawites>
- HRW, *'He Didn't Have to Die': Indiscriminate Attacks by Opposition Groups in Syria*, 2015-03-15, https://www.hrw.org/sites/default/files/reports/syria0315_ForUpload.pdf
- HRW, *"By all Means Necessary!" Individual and Command Responsibility for Crimes against Humanity in Syria*, december 2011, https://www.hrw.org/sites/default/files/reports/syria1211webwcover_0.pdf
- HRW, *Syria: Brigade Fighting in Homs Implicated in Atrocities. Video Appears to Show Commander Mutilating a Corpse*, 2013-05-13, <https://www.hrw.org/news/2013/05/13/syria-brigade-fighting-homs-implicated-atrocities>
- HRW, *'You Can Still See Their Blood'. Executions, Indiscriminate Shootings, and Hostage Taking by Opposition Forces in Latakia Countryside*, 2013-10-10, <https://www.hrw.org/report/2013/10/10/you-can-still-see-their-blood/executions-indiscriminate-shootings-and-hostage>
- HRW, *"No One's Left". Summary Executions by Syrian Forces in al-Bayda and Baniyas*, september 2013, https://www.hrw.org/sites/default/files/reports/syria0913webwcover_0.pdf

- HRW, *Lebanon: Sectarian Attacks in Tripoli*, 2013-12-20, <http://www.refworld.org/docid/52cd31914.html>
- ICG, *Blurring the Borders: Syrian Spillover Risks for Turkey*, 2013-04-30, <https://www.crisisgroup.org/middle-east-north-africa/eastern-mediterranean/syria/blurring-borders-syrian-spillover-risks-turkey>
- ICG, *Uncharted Waters: Thinking Through Syria's Dynamics*, 2011-11-24, <http://www.refworld.org/docid/4ece4b4d2.html>
- ICG, *A Precarious Balancing Act: Lebanon and the Syrian Conflict*, 2012-11-22, <https://www.crisisgroup.org/middle-east-north-africa/eastern-mediterranean/lebanon/precarious-balancing-act-lebanon-and-syrian-conflict-0>
- ICG, *Syria's Mutating Conflict*, 2012-08-01, <https://www.crisisgroup.org/middle-east-north-africa/eastern-mediterranean/syria/syria-s-mutating-conflict>
- ICG, *Tentative Jihad: Syria's Fundamentalist Opposition*, 2012-10-12, <https://www.crisisgroup.org/middle-east-north-africa/eastern-mediterranean/syria/tentative-jihad-syria-s-fundamentalist-opposition>
- ICG, *New Crisis, Old Demons in Lebanon: The Forgotten Lessons of Bab-Tebbaneh/Jabal Mohsen*, 2010-10-14, <https://www.crisisgroup.org/middle-east-north-africa/eastern-mediterranean/lebanon/new-crisis-old-demons-lebanon-forgotten-lessons-bab-tebbanehjabal-mohsen>
- ICG, *Syria's Phase of Radicalisation*, 2012-04-10, <https://www.crisisgroup.org/file/1606/download?token=MMsMA18B>
- IRB (Immigration and Refugee Board of Canada), *Turkey: The difference between the beliefs and practices of Alevis and those of Alawis (Nusayris); treatment of both groups by authorities (2012-April 2013)*, 2013-04-23, http://www.ecoi.net/local_link/250668/361462_en.html
- ISW, *Sectarian and Regional Conflict in the Middle East*, juli 2013, <http://www.understandingwar.org/report/sectarian-and-regional-conflict-middle-east>
- Keller, Gabriela, *Sectarian violence triggers Sunni-Alawi segregation in Syria*, IRIN, 2013-06-24, <http://www.irinnews.org/analysis/2013/06/24/sectarian-violence-triggers-sunni-alawi-segregation-syria>
- Khaddour, Kheder, *Assad's Officer Ghetto: Why the Syrian Army Remains Loyal*, Carnegie MEC, 2015-11-04, <http://carnegie-mec.org/2015/11/04/assad-s-officer-ghetto-why-syrian-army-remains-loyal-pub-61449>
- Khaddour, Kheder, *Strength in Weakness: The Syrian Army's Accidental Resilience*, Carnegie, 2016-03-14, <http://carnegie-mec.org/2016/03/14/strength-in-weakness-syrian-army-s-accidental-resilience-pub-62968>
- Khaddour, Kheder, *The Syrian Army is Geo-localized*, Carnegie, 2017-02-14, <http://carnegie-mec.org/2017/02/14/syrian-army-is-geo-localized-pub-68032>
- el-Khoury, Pascale, *Syria's Alawites Torn Between Regime, Opposition*, al-Monitor, 2013-08-19, <http://www.al-monitor.com/pulse/originals/2013/08/alawites-syria-split-between-regime-opposition.html>
- Kozak, Christopher, *The Assad Regime Under Stress: Conscription and Protest among Alawite and Minority Populations in Syria*, ISW, 2014-12-15, <http://iswresearch.blogspot.se/2014/12/the-assad-regime-under-stress.html>
- Kozak, Christopher, "An Army in All Corners": *Assad's Campaign Strategy in Syria*, ISW, april 2015, <http://understandingwar.org/sites/default/files/An%20Army%20in%20All%20Corners%20by%20Chris%20Kozak%201.pdf>
- Landinfo, *Temanotat. Syria: Regimeløjale militser*, 2017-01-04, http://www.ecoi.net/file_upload/1788_1484230700_syr.pdf

- Landis, Joshua, *Zahran Alloush: His Ideology and Beliefs*, Syria Comment, 2013-12-15, <http://www.joshualandis.com/blog/zahran-alloush/>
- Lefèvre, Raphaël, *Power Struggles Among the Alawites in Lebanon, part 1-3*, Carnegie Middle East Center, 2014-01-01, <http://carnegie-mec.org/diwan/54058>
- Lifos, *Temarapport: Reguljär och irreguljär syrisk militärtjänst (version 2.0)*, 2015-12-04, <http://lifos.migrationsverket.se/dokument?documentAttachmentId=42866>
- Lifos, *Temarapport: Syriens säkerhetsapparat (version 1.0)*, 2016-11-10, <http://lifos.migrationsverket.se/dokument?documentAttachmentId=44052>
- Lund, Aron, *Syria's Salafi Insurgents: the Rise of the Syrian Islamic Front*, Utrikespolitiska Institutet, mars 2013, <http://www.ui.se/eng/upl/files/86861.pdf>
- Lund, Aron, *Who Are the Pro-Assad Militias?*, Carnegie, 2015-03-02, <http://carnegie-mec.org/diwan/59215>
- Lund, Aron, *Assad's Broken Base: The Case of Idlib*, Century Foundation, 2016-07-14, <https://tcf.org/content/report/assads-broken-base-case-idlib/>
- Lund, Aron, *Gangs of Latakia: The Militiafication of the Assad Regime*, Syria Comment, 2013-06-23, <http://www.joshualandis.com/blog/the-militiafication-of-the-assad-regime/>
- MacFarquhar, Neil, *Assad's Response to Syria Unrest Leaves His Own Sect Divided*, New York Times, 2012-06-09, <http://www.nytimes.com/2012/06/10/world/middleeast/syrian-alawites-divided-by-assads-response-to-unrest.html>
- Meuse, Alison, *Syria's Minorities: Caught Between Sword of ISIS and Wrath of Assad*, NPR, 2015-04-18, <http://www.npr.org/sections/parallels/2015/04/17/400360836/syrias-minorities-caught-between-sword-of-isis-and-wrath-of-assad>
- Minority Rights Group International, *State of the World's Minorities and Indigenous Peoples 2015*, juli 2015, <http://minorityrights.org/wp-content/uploads/2015/07/MRG-state-of-the-worlds-minorities-2015-FULL-TEXT.pdf>
- Mohammad D. [pseudonym], *Who Was Hilal al-Assad?*, Syria Comment, 2014-04-06, <http://www.joshualandis.com/blog/hilal-al-assad-mohammad-d/>
- Nakkash, Aziz, *The Alawite Dilemma in Homs. Survival, Solidarity and the Making of a Community*, Friedrich Ebert Stiftung, mars 2013, <http://library.fes.de/pdf-files/iez/09825.pdf>
- OHCHR, *Report of the Independent International Commission of Inquiry on the Syrian Arab Republic*, A/HRC/31/68, 2016-01-11, <http://www.ohchr.org/Documents/HRBodies/HRCouncil/CoISyria/A-HRC-31-68.pdf>
- OHCHR, *Report of the Independent International Commission of Inquiry on the Syrian Arab Republic*, A/HRC/22/59, 2013-02-05, http://www.ohchr.org/Documents/HRBodies/HRCouncil/CoISyria/A.HRC.22.59_en.pdf
- OHCHR, *Report of the Independent International Commission of Inquiry on the Syrian Arab Republic*, A/HRC/27/60, 2014-08-13, http://www.ohchr.org/EN/HRBodies/HRC/RegularSessions/Session27/Documents/A_HRC_27_60_ENG.doc
- OHCHR, *Report of the independent international commission of inquiry on the Syrian Arab Republic*, A/HRC/21/50, 2012-08-16, http://www.ohchr.org/Documents/HRBodies/HRCouncil/RegularSession/Session21/A-HRC-21-50_en.pdf

- OHCHR, *Report of the Independent International Commission of Inquiry on the Syrian Arab Republic*, A/HRC/28/69, 2015-02-05, <http://daccess-ods.un.org/access.nsf/Get?Open&DS=A/HRC/28/69&Lang=E>
- OHCHR, *Oral Update of the Independent International Commission of Inquiry on the Syrian Arab Republic*, A/HRC/22/CP, 2013-03-11, http://www.ohchr.org/Documents/HRBodies/HRCouncil/CoISyria/PeriodicUpdate11March2013_en.pdf
- OHCHR, *Periodic Update*, 2012-12-20, http://www.ecoi.net/file_upload/1226_1356017718_colsyriadecember2012.pdf
- Oweis, Khaled Yacoub, *Village cafe shootout spells trouble for Assad*, Reuters, 2012-10-23, <https://www.reuters.com/article/syria-crisis-alawites-village-idINDEE89M0AV20121023>
- Paul, Katie, *Syria's Alawite Refuge*, Foreign Affairs, 2012-07-18, <https://www.foreignaffairs.com/articles/middle-east/2012-07-18/syrias-alawite-refuge>
- Pipes, Daniel, "The Alawi Capture of Power in Syria", *Middle Eastern Studies*, vol. 25, nr. 4, 1989, <http://www.danielpipes.org/191/the-alawi-capture-of-power-in-syria>
- Randal, Jonathan, *Syria's Threatened Minorities*, New York Times, 2012-05-04, http://www.nytimes.com/2012/05/05/opinion/syrias-threatened-minorities.html?_r=1
- Reuters, *Suicide attack at Lebanese cafe kills at least seven*, 2015-01-11, <http://in.reuters.com/article/2015/01/11/lebanon-attack-idINKBN0KJ0MH20150111>
- Reuters, *Insight: Minority militias stir fears of sectarian war in Damascus*, 2012-09-07, <http://www.reuters.com/article/us-syria-crisis-militias-idUSBRE88612V20120907>
- Roche, Cody, *Assad Regime Militias and Shi'ite Jihadis in the Syrian Civil War*, Bellingcat, 2016-11-30, <https://www.bellingcat.com/news/mena/2016/11/30/assad-regime-militias-and-shiite-jihadis-in-the-syrian-civil-war/>
- Rosen, Nir, *Among the Alawites*, London Review of Books, september 2012, <https://www.lrb.co.uk/v34/n18/nir-rosen/among-the-alawites>
- Schaap, Fritz, *Assad's Control Erodes as Warlords Gain Upper Hand*, Der Spiegel, 2017-03-08, <http://www.spiegel.de/international/world/assad-power-slips-in-syria-as-warlords-grow-more-powerful-a-1137475.html#spRedirectedFrom=www&referrer>
- Schiøtz Worren, Torstein, *Fear and Resistance. The Construction of Alawi Identity in Syria*, University of Oslo, februari 2007, https://www.duo.uio.no/bitstream/handle/10852/16035/fear_and_resistance.pdf
- Shakman Hurd, Elizabeth, *The Dangerous Illusion of an Alawite Regime*, The Boston Review, 2013-06-11, <http://bostonreview.net/blog/dangerous-illusion-alawite-regime>
- Sherlock, Ruth, *In Syria's war, Alawites pay heavy price for loyalty to Bashar al-Assad*, The Telegraph, 2015-04-07, <http://www.telegraph.co.uk/news/worldnews/middleeast/syria/11518232/In-Syrias-war-Alawites-pay-heavy-price-for-loyalty-to-Bashar-al-Assad.html>
- Steinberg, Guido, *Ahrar al-Sham: The "Syrian Taliban"*, SWP (German Institute for International and Security Affairs), maj 2016, https://www.swp-berlin.org/fileadmin/contents/products/comments/2016C27_sbg.pdf
- Tabler, Andrew J., *Significant Regime Defection in Syria*, Washington Institute, 2013-09-05, <http://www.washingtoninstitute.org/policy-analysis/view/significant-regime-defection-in-syria>

Telegraph, *Syria's Nusra Front leader urges wider attacks on Assad's Alawite areas to avenge Russian bombing*, 2015-10-13, <http://www.telegraph.co.uk/news/worldnews/islamic-state/11927760/Syrias-Nusra-Front-leader-urges-wider-attacks-on-Assads-Alawite-areas-to-avenge-Russian-bombing.html>

UNHRC, *Written statement submitted by the International Federation for the Protection of the Rights of Ethnic, Religious, Linguistic & Other Minorities, a non-governmental organization on the roster*, A/HRC/30/NGO/33, 2015-09-03, https://www.ecoi.net/file_upload/1930_1442929565_g1519918.pdf

Utrikespolitiska Institutet, *Landguiden, Syrien*, uppdaterad 2016-02-17, <http://www.landguiden.se/Lander/Asien/Syrien/Religion>

Wege, Carl Anthony, *Syria's Loyalist Archipelago*, Fair Observer, 2013-05-07, http://www.fairobserver.com/region/middle_east_north_africa/syria-loyalist-archipelago/

Wimmen, Heilo, *Syria's Path From Civic Uprising to Civil War*, Carnegie, 2016-11-22, <http://carnegieendowment.org/2016/11/22/syria-s-path-from-civic-uprising-to-civil-war-pub-66171>

Worth, Robert F., *The Price of Loyalty in Syria*, New York Times, 2013-06-19, <http://www.nytimes.com/2013/06/23/magazine/the-price-of-loyalty-in-syria.html>

Zelin, Aaron Y. och Smyth, Phillip, *The Vocabulary of Sectarianism*, Washington Institute, 2014-01-29, <http://www.washingtoninstitute.org/policy-analysis/view/the-vocabulary-of-sectarianism>

Zisser, Eyal, "Hafiz al-Asad Discovers Islam", *Middle East Quarterly*, vol. 6, nr.1, mars 1999, s. 49-56, <http://www.meforum.org/465/hafiz-al-asad-discovers-islam>

Lifos publikationer

Landrapport syftar primärt till att utgöra ett underlag till Migrationsverkets rättsliga styrning. Den kan också ge stöd vid handläggning i migrationsärenden.

Temarapport syftar till att ge landinformation i ett eller flera sammanlänkade teman, alternativt ett tema som berör flera länder.

Lägesanalys syftar till att ge en kortfattad lägesbild av en situation i ett land, inklusive en analys kring möjlig utveckling.

Scenarioanalys syftar primärt till att utgöra ett stöd vid prognosarbete, strategiskt beslutsfattande etc. genom att beskriva ett antal möjliga scenarier samt sannolikheten och konsekvensen av dessa.

Fråga-Svar är sammanställningar av information som svar på frågor från Migrationsverkets anställda.

Om Lifos

Lifos är ett center för landinformation och omvärldsanalys. Vi samlar in, analyserar och upprätthåller expertkunskap om länder och regioner från vilka människor söker sig till Sverige.

Lifos mission: Lifos är ett expertorgan, vilket agerar opartiskt och proaktivt för att bidra till rättssäkra och effektiva migrationsprocesser genom tillförlitlig, relevant och lättillgänglig landinformation och omvärldsanalys.

Migrationsverket • 601 70 Norrköping

gb-lifos@migrationsverket.se

<http://lifos.migrationsverket.se> • www.migrationsverket.se